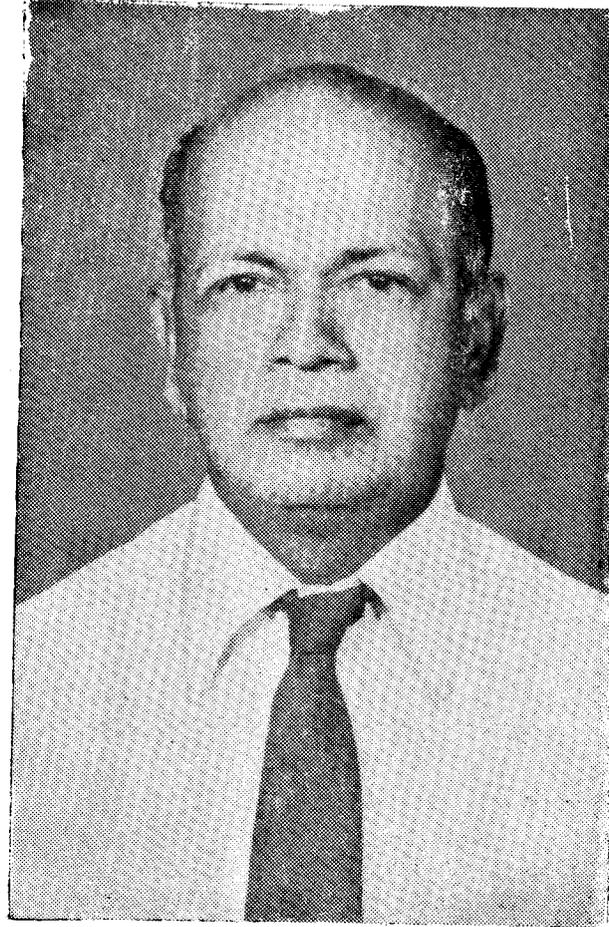

தமிழ்ருவி சண்முகசுந்தரம்

1986 - 08 - 28

தமிழ்ருவி
சண்முகசுந்தரம்

அருள் வெளியிட்டகம்,
மாலை. சுந்தசுவாமி கோயிலடி,
செல்லிப்பழை:
1986-08-28

தமிழருவி
சண்முகசுந்தரம்

—மகாஜனக் கல்லூரி முன்னாள் அதிபர்,
ஆய்வாளர், பத்திரிகையாளர்,
நாவலாசிரியர், சிறுகதையாசிரியர்,
நாடகாசிரியர், நாட்டாரியல் அறிஞர்,
நூலாசிரியர்

மாவை. திரு.

தம்பு சண்முகசுந்தரம்
வாழ்வும் பணியும்

Thamizharuvi
Shanmugasuntharam

—Life & Times

of

Late T. Shanmugasuntharam B. A., Dep. Ed.

Principal Emeritus, Mahajana College, Tellippalai.
Scholar, Journalist, Novelist,
Short Story Writer, Play Wirght,
Folklorist, Essayist & Author.

Arul Veliyeedaham,
Mavai Kanthaswamy Kōyilady,
Tellippalai
1986-08-28

சிவகாம வித்யாபூஷணம்
மகாராஜாஜி ச. து. ஷண்முகநாதக் குருக்கள்
மாவை ஆதீனகர்த்தா

பல்துறை விற்பன்னர்

பழந்தமிழ் மக்களின் அறிவு, அன்பு, அறம், பண்பு, தியாகம் ஆதியன தெய்வீக வாழ்வோடு கலந்ததாகக் காணப்பட்ட தென்பதற்குச் சான்றுகள் பலவுள. நல்ல குறிக்கோள்களை உண்டாக்கிய வாழ்க்கை முறைகளை நெறிப்படுத்தியதாற்றின் சற்புத்திரர்களையும் தந்தையர்கள் உருவாக்கினர். நிலத்தின் இயல்பை மழையால் அறிவது போலவும், உழைப்பின் சிறப்பை விளைவால் அறிவது போலவும், நெஞ்சத்து உள்ளதை முகத்தால் அறிவது போலவும், தந்தையின் தன்மையை மகனாக அறியலாம். இதனை நான்மணிக்கடிகைப் பாமூலம் விளம்பி நாகனார் கூறுகிறார்.

“ மகனுரைக்குந் தந்தை நலத்தை ஒருவன்
முகனுரைக்கும் உண்ணின்ற வேட்கை — அகனீர்ப்
புலத்தியல்பு புக்கா னுரைக்கும் நிலத்தியல்பு
வான முரைத்து விடும். ”

மாவிட்டபுரம் தம்புச்சட்டம்பியாரைத் தெரியாதவர் இவர். சிவந்த மேனி; திருநீறு அணிந்த நெற்றி; கழுத்திலே உருத்திரக்ஷமணிமாலை. சிவசிந்தனையோடுதான் எப்போதும் இருப்பார் தம்புச் சட்டம்பியார்; மேற்கூறிய பண்புகளோடு உயர்ந்த நிலையில் வாழ்ந்த தம்புச் சட்டம்பியாரது சற்புத்திரன்தான் சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். சண்முகசுந்தரம் மூலம் தந்தையின் சீரான வாழ்வை அறிய முடியும். அருமையான குடும்பம்; தம்புச்சட்டம்பியாரது தவத்தினால் அவரது சந்ததிமூலம் உலகம் நற்பேறு கொள்கிறது; இவ்வுலக வாழ்வின் துன்பங்களையும், யாக்கை நிலையாமையையும் உணர்ந்து மறுமையில் இன்பமடைவதற்காக நல்ல அறச் செயல்களைச் செய்து பேரறிஞராய் வாழ்ந்த சண்முகசுந்தரம் அவர்கள், இவ்வாழ்க்கைச் சார்புகள், உலக நலங்கள் ஆகியவை நிலையாதன என அறிந்து, மெய்யுணர்வு புகட்டும் ஞான நூல்களையும் கற்றறிந்த அறிஞர்களைத்

துணைவர்களாகவும் அணைத்து உலகிற்கு உதவும் மார்க்கங்களை ஆக்கபூர்வமாக நிலைத்திருக்கத்தக்கதான செயல்களைச் செய்திருந்தார்;

நாடகாசிரியனாகவும், நல்லிசையாளனாகவும், இலக்கியகர்த்தாவாகவும், ஆராய்ச்சியாளனாகவும், விமர்சகனாகவும் இன்னும் பல்துறைவிற்பன்னராக வாழ்ந்த சண்முகசுந்தரம் உண்மையில் ஓர் பேராசிரியனாகவே வாழ்ந்து வந்ததை உலகு நன்கு அறியும். துணைவேந்தர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்கள்மேல் அளவு கடந்த குருவிஸ்வாசம், குருபக்தி கொண்டிருந்ததும்ல்லாது, அவர்தான் "எனது தெய்வம்" என்றும் ஒருகால், எனக்குக் கூறியதை என்னால் மறக்கவும் முடியாதிருக்கிறது;

எமது மகோற்சவகால ஆயத்தங்களைச் செய்து கொண்டிருந்தவேளை ஒருநாள் நண்பகல் "எட்டுக்குடியேசல்" விழாவைச் சிறப்பாக நடத்தவேண்டும். அதற்கு எட்டுக்குடியேசல் பிரதியொன்றைத் தந்துதவுமாறு என்னிடம் வேண்டினார். மறுதினம் தமது அருமையான மகளை அப்பிரதியைப் பெற்றுக் கொண்டுவருமாறு என்னிடம் அனுப்பினார். அப்பிரதி அப்போது என்கைவசமில்லை; பிரதியைத் தேடியெடுத்து அவரிடம் சேர்ப்பிக்குமுன் அப்பெருமகன் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார். மாவை முருகன்மேல் அபார நம்பிக்கையையும், முருகப்பெருமானின் கீர்த்திக்கு உடல்பொருள் ஆவி அத்தனையையும் அர்ப்பணித்த இப்பெருமகனார் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார். ஆத்ம சாந்திக்கு நாமனைவரும் பிரார்த்திப்போமாக;

உ.
சிவமயம்

சீவபூர் கு. நகுலேசுவரக் குருக்கள்
ஆதினகர்த்தர்
கிரிமலை ஸ்ரீ நகுலேஸ்வர ஆலயம்

நன்கு மதிக்கப்படும் சான்றோன்

இறை, உயிர், தனை மூன்றும் அநாதியானவை. அநாதி யென்பது தொடக்கம் முடிவு இல்லாதது; இறை, உயிர். சித்து: தனைசடம். உயிர் சார்ந்ததன் வண்ணம் சாரும் இயல்புடையதாகவின் சித்தசித்தென்படும். உயிருக்குக் கேவலம், சகலம், சுத்தம் என்னும் மூல அவத்தைகள் மூன்றுள். கேவலநிலை தொடங்கி சுத்தநிலை கைகூடி முத்திநிலை அடையும் வரையும் உயிருக்கு சூக்கும உடம்பு உள்ளது. சூக்கும உடம்பு என்பது சூக்கும பூதங்களாகிய சத்தம், பரிசம், ரூபம், ரசம், கந்தம் என்னும் ஐந்தும், அந்தக் கரணங்களாகிய மனம், புத்தி, அகங்காரம் என்னும் மூன்றும் சேர்ந்த புரியட்ட ரூபமாகும்.

உயிர்கள் பிறப்புகள் தோறும் புரியும் ஆகாமிய வினைகள் புத்தி தத்துவத்தில் சஞ்சித வினையாக அடங்கியிருக்கும். உயிர்களின் மூல இச்சைக்கேற்பப் புண்ணிய பாவங்கட்கு இயைய சஞ்சித வினையின் ஒருபகுதி பிரார்த்த வினையாக முன்கூறப்பட்ட காரண பூதங்களாகிய சூக்கும பூதங்கள் ஐந்தின் காரியப் பாடாகப் பிருதுவி, அப்பு, தேயு, வாயு, ஆகாயம் என்று சொல்லப்படும் ஐந்து தூல பூதங்களினாலும் ஆய பூதவுடம்பு, பூத சார உடம்பு, யாதனா உடம்புகளுள் ஒன்றை இறை ஆணையால் உயிர் எடுக்கும். இதுவே உயிர் பிறத்தல் எனப்படும்.

பூத உடம்பு உயிர் இப்பூவுலகில் அநுபவித்தற்குரிய உடம்பு; பூதசார உடம்பு ஸ்வர்க்கத்தில் அநுபவித்தற்குரிய உடம்பு; யாதனா உடம்பு நரகத்தில் அநுபவித்தற்குரிய உடம்பு. தூல உடம்புடன் கூடிய உயிர் சாதி, ஆயுள், பேரீகம் என்னும் மூன்றையுமுடையதாய், காலம் நியதியோடு கூடியதாயிருக்கும்; ஆதற்குரிய, காலம் நியதி கழிய அவ்வுயிர் அவ்வுடம்பைவிட்டு நீங்கும்; இதுவே மரணம் அல்லது இறப்பு என்று கூறப்படும்;

ஆகவே உயிர் தூல உடல்விட்டுச் சூக்ரும உடம்புடன் சென்று பிறிதோர் உடல் எடுப்பதற்காகப் போக்குவரவு புரிவதையே இறத்தல், பிறத்தல் என்பர். உயிர் முத்தி அடையும் வரையும் சூக்ரும உடம்புடன் இருக்கும். இதனால் உயிர் இறத்தல், பிறத்தல் இல்லை. உடல் மாறுவதே ஆகும்.

இவ்வாறு உயிர் போக்குவரவு புரியுங் காலத்து, இருவினை யொப்பு அதாவது நல்வினை தீவினை இரண்டிலும் சமபுத்தி பண்ணும் முறைமை உயிருக்குக் கைகூட இறை ஞானகுருவாய்த் தலைப்பட அது இதுவாக இது அதுவாக மாறெனும்படி அத்து விதமுற்று இறை வியாபகத்துள் உயிர் வியாப்பியமாய் அடங்கிச் சிவாநுபவமொன்றிற்கே உரித்துடையதாய்ப் பேரின்பமுற்றிருக்கும் இதுவே முத்திநிலை.

மேற்போந்தவாறு ஓர் உயிர் தன் பிராரத்த வினைக்கீடாக இறை ஆணையால் மாவையம்பதியிலே ஆசிரியர் தம்பு அவர் கட்டு மகனாக 1925 இல் பூதவுடலுடன் தோன்றி சண்முகசுந்தரம் என்கிற நாமத்தைத் தரித்தது; அவரே நம்மிடையே பிரகாசித்த சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்.

சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் சிறுபராயம் தொடக்கம் அறிவொழுக்க குணசீராய், நல் ஆசிரியராய், அறிவுச் சுடராய், கல்லூரி நல் அதிபராய், எவராலும் நன்கு மதிக்கப்படும் சான்றோராய், இறைபணி நிற்போராய் விளங்கினார். அதனால் சான்றோர் இனத்தவரானார்.

உலகத்து மக்கள் செய்யும் நல்வினைகள் ஐவகையின. அவையாவன: (1) உலகவினை (2) வைதிகவினை (3) அறியான்பிழைவினை (4) அறிமார்க்கவினை (5) மந்திரவினை என்பன.

திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களிடத்து உலகவினையும் அதிமார்க்க வினையும் மிக்குக் காணக்கூடியதாயிருந்தன. மேலும் அவர் எமது ஆலயத்தின்மேல் இயற்றிய நகுலேஸ்வரர் போற்றி போன்ற பல நூல்கள், நூல் வெளியீடுகள், பத்திரிகை விடயங்களும் மற்றும் அவர் செயல்களும், அவர் வினைகளுக்குச் சான்ற பகர்வன.

எமது ஆலயத்தின் மேல் மிகுந்த பற்றும் பக்தியும் கொண்ட இவரது அமரத்துவம் தமிழ், சைவ உலகிற்கு ஓர் பேரிழப்பாகும்; இவரது பிரிவு குறித்து வாடும் அவரது குடும்பத்தினருக்கும் சுற்றத்திற்கும் எனது அநுதாபத்தையும் ஆசிரியையும் தெரிவிக்கிறேன்; அவரது உயிர் சாந்தியடைவதாக.

“ தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக அஃதிலார்
தோன்றலிற் றேன்றமை நன்று (பொதுமறை)

தூர்க்காதுரந்தரி
செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி,
தலைவர், ஸ்ரீ தூர்க்காதேவி தேவஸ்தானம்,
தெல்லிப்பழை.

முத்தமிழைப் போற்றிய பேரறிஞன்

அறிஞர் சண்முகசுந்தரத்தை இலக்கிய உலகமும் எழுத்தாளர் உலகமும், இசை வேளாளர் உலகமும், மாணவ உலகமும் நன்கு அறியும். அறுபது ஆண்டுகள் இவ்வுலகில் வாழ்ந்து வீரசைவ வாழ்வை மேற்கொண்டு கற்பன கற்று, கடிவன கடிந்து, நிற்பனநின்று நெறிபிறழாது வாழ்ந்தவர் அமரர் அவர்கள். கல்வியுலகில் அவருக்கு ஒரு தனியிடம் உண்டு. பத்திரிகைத் தொழிலிலும் பாடசாலைத் தொழிலிலும் சிறந்த தேர்ச்சியுடைய இப்பெரியார் வன்னிநாட்டிலும் மகாஜனாக கல்லூரியிலும் அளப்பரும் சேவை புரிந்து அநேக இளமுள்ளங்களில் இடம் பெற்றவர்;

அறிஞர்களாலும் கவிஞர்களாலும் கலைஞர்களாலும் பெருமைபெற்ற இடம் மாவிட்டபுரம். இவ்வூரை அணிசெய்தவர்கள் வரிசையில் அமரர் சண்முகசுந்தரம் சிறப்பிடம் வகிக்கின்றார் என்றால் அதில் மிகையொன்றுமில்லை. ஆகவே அவர்களின் மறைவையொட்டி நாம் அஞ்சலி செலுத்துவதோடு நின்று விடாது அவர்களின் பணிகளைப் பரப்பவேண்டும்; ஏனென்றால் அறிஞர்களையும், உபகாரிகளையும், வீரர்களையும் கொண்டாடாத நாட்டில் அறிவும் பரோபகாரமும் வீரமும் அற்றுப்போகும். இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட புறநானூற்றிலே இப்பண்புகளைத்தும் மிகமிகப் போற்றப்படுகிறது; மனிதர்கள் பணத்தினால் மட்டும் உயிர்வாழ்வதில்லை; அதிலும் எழுத்தாளர்களும், கலைஞர்களும் பணத்தினால் மட்டும் திருப்தியடைவது மில்லை; யார் யார் அவர்களுடைய பணியைப் பாராட்டுகிறார்களோ அந்த உண்மையான பாராட்டுதல்தான் இவர்களைத் திருப்தி செய்கிறது. அத்தகைய திருப்தியை வாழ்நாளில் நன்கு பெற்றுக்கொண்டவர் அமரர் அவர்கள்; தந்தையின் விசேடம், குருவின் விசேடம், வாழ்ந்த இடத்தின் விசேடம், பெற்றுக் கொண்ட பத்தினியின் விசேடம், சம்புத்திர புத்திரிகளின் விசே

டம், பழகிக்கொண்ட அறிஞர்களின் விசேடம் அனைத்தும் ஒன்றாக வாய்க்கப்பெற்ற பெருமை இவர்களுக்கு உண்டு. தகுதி வாய்ந்தும் மூலையில் முடங்கிக் கிடந்த எத்தனையோ அறிஞர்களைத் தமது எழுத்தாலும் பேச்சாலும் முதன்மை கொடுத்து முன்னுக்குக் கொண்டுவந்து நிறுத்தியமை என்றென்றும் பாராட்டுதற்குரியது.

பழமைக்கும் பழமையாய், புதுமைக்கும் புதுமையாய் இலக்கியத் துறையிலும் வரலாற்றுத் துறையிலும் அரிய கருத்துகளை எழுத்து வடிவில் அள்ளிச் சொரிந்தார். "அழகாகச் சொல்வது கற்பனை; அழுத்தமாகச் சொல்வது சிந்தனை" என்று ஒரு பெரியார் கூறியதுபோல் இரண்டு வகையிலும் இவர் படைப்புகள் அமைந்தன. "வாழ்வு பெற்ற வல்லி" இற்றைக்கு இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்குமுன் வெளியீடு செய்யப்பட்ட அருமையான நூலாகும்; தாம் பெற்ற பக்தி அனுபவத்தையும் வரலாற்று அறிவையும் ஒருங்கிணைத்து இந்நூலை ஆக்கியுள்ளமை பெரும் பாராட்டுக்குரியது.

எனவே, நன் மாணக்களாய், நல்லாசிரியளாய், நல்ல எழுத்தாளளாய், சிறந்த சமூகத் தொண்டளாய், உயர்ந்த சைவாசார சீலளாய், பேரறிஞளாய், தனித்தமிழ் அபிமானியாய் விளங்கிய அறிஞர் சண்முகசுந்தரம் இன்று அமரத்துவம் எய்திவிட்டார். ஆனால் அவர் படைப்புகளும் பணிகளும் என்றென்றும் அவர் நாமத்தை நிலைக்க வைக்கும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

"தன்னலம் கருதாச் சேவை
தனித்தமிழ் இயம்பும் வாய்ச்சொல்
சொன்னலம் காட்டும் பேச்சு
தூய்மையைக் காட்டும் வாழ்வு
பன்னலம் பெற்ற சால்பு
பாவலர் போற்றும் மேதை
மன்னிய நாமம் என்றும்
மன்னுக உலகில் என்றும்"

பேராசிரியர் கலாநிதி க. வித்தியானந்தன்
துணைவேந்தர்,
யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

அன்பின் பீணைப்பு

வாரப்பாட்டுடன் நெருங்கிப் பழகியவர் ஒருவர், வாழ்க்கையின் பலதுறைகளிலும் அன்போடு இணைந்து நடந்தவரொருவர் பிரிந்து சென்றுவிட்டார் என்ற திடீர் செய்தி உள்ளத்தை உறுத்துகின்றது. கடந்த நாற்பதாண்டு காலமாக நெருங்கிய உறவுடன், அமோக குருபக்தியுடன், என் மாணவனாக, என் தோழனாக, என் தொண்டனாக, என் ஆலோசகனாகப் பிணைந்திருந்தவரின் பிரிவு கொடுமையானது. ஒவ்வொரு ஞாயிறும் காலையில் என் இல்லத்திற்கு வந்து, என் சுகம் விசாரித்து, மனம்விட்டுப் பேசியவற்றை இனிக் காணமுடியாதென்பது நம்பவே முடியவில்லை; ஓயாது எழுதிக்கொண்டிருந்த அவரது கரங்கள் ஒய்ந்துவிட்டன என்ற உண்மையை எனது உள்ளம் ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கின்றது; நாற்பதாண்டு காலமாக எமது மக்களின் பண்பாடுகளையும், கலைவளங்களையும் துருவித்துருவி ஆராய்ந்து வந்த அவரது சிந்தனை செயலற்றுவிட்டது என்பதைக் கலையுலகம் கேட்டு ஏங்கி நிற்கின்றது.

சில நாட்களுக்கு முன் தாம் எழுதிய 'யாழ்ப்பாணத்து மாட்டுவண்டிச் சவாரி' என்ற நூலைக் கையிலே தந்தவர், சென்றவர், அதன்பின் நோய்வாய்ப்பட்டு வைத்தியசாலையில் இருக்கிறார் என்பதை அறிந்து, பலதடவை பார்த்தேன்; எப்படியும் பிழைத்துக் கொள்வார் என நம்பியிருந்தேன். ஆனால் இறைவன் தன் திருவடிகளோடு அவரை அணைத்துக்கொண்டார்.

எனது பணிந்துரையின் பெயரிலே தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தில் புலமைப் பரிசில் பெற்று 'யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் கலைகள்' என்ற ஆய்வினை எனது மேற்பார்வையில் நடத்திக் கொண்டிருந்தார். அவ்வாய்வினை முழுமையாகப் படித்துத் திருத்திக் கொடுத்தேன்; இன்னொரு மாதத்திற்குள் அங்கு

சென்று அதனை ஒப்படைக்க இருந்தார். அவர் இவ்வாறு இடத்து அவ்வாய்வினைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்திற்கு அனுப்பும் பொறுப்பு எனதாகிவிட்டது.

திரு; சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் எமது கிராமத்தவர்; அவரது தகப்பன் தம்பு உபாத்தியாயர் எனது தகப்பனாரால் நடத்தப்பட்ட விமல்காமம் தமிழ்ப் பாடசாலையில் சிலகாலம் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். ஒரே கிராமத்தவர் என்ற முறையில் இளமை தொடர்பே அவரை அறியவும் பழகவும் வாய்ப்பு இருந்தது; ஆயினும், பல்கலைக்கழகத்தில் அவர் பட்டப்படிப்புப் பயிலவந்த காலத்தில் (நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்) இப்பழக்கம் மிக நெருக்கமாகியது. என்னிலும் ஒரிரு ஆண்டுகள் இளஞராக இருந்த அவர், பல்கலைக்கழகத்தில் நான் விரிவுரை ஆற்றத் தொடங்கியபோது, என்னிடம் கற்ற முதலி மாணவர்களுள் ஒருவராக அங்கு வந்து சேர்ந்தார். நான் முதன் முதலாகப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையினால் எழுதப்பட்ட "நாட்டவன் நகர வாழ்க்கை" என்ற சமூக நாடகத்தைக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் சார்பில் தயாரித்தளித்த போது, என்னுடன் அவருக்கு ஏற்பட்ட கலித்தொடர்பு அதன் பின் வளர்ச்சிபெற்று, விரிவடைந்தது. மேலும் தமிழ்ச்சங்க ஏடாகிய "இளங்கதிரின்" முதலாசிரியராக இருந்து, பல எழுத்தாளர்களைத் தமிழுலகிற்கு அளித்த சஞ்சிகையைத் தொடக்கி வைத்தார். நாம் இருவரும் சேர்ந்தே இச்சஞ்சிகைக்கு 'இளங்கதிரின்' என்று பெயரிட்டோம். இச்சஞ்சிகை இன்றும் சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கின்றது;

நான் கலாநிதிப் பட்டத்திற்கு இலண்டனுக்குச் சென்ற காலத்தில் அங்கிருந்து என்னிடம் பல பயணக் கட்டுரைகளைப் பெற்றுத் தினகரனில் வெளிவரச் செய்தார்; அவற்றைச் சேர்த்து நூலுருவி வெளியிடவேண்டும் என்ற ஆசை அவருக்கிருந்தது; ஆனால், அது கைகூடமுன் காலமாகிவிட்டார்.

பல்கலைக்கழகத்தில் எழுத்துத்துறையின் மீது ஏற்பட்டிருந்த மிகுந்த ஈடுபாடு பின்னர் பல்கலைக்கழகப் பட்டப்படிப்பு முடிந்ததும் 'தினகரன்' பத்திரிகையின் ஆசிரியர் குழாத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கியபோது வளர்ச்சியடைய வாய்ப்பாக இருந்தது; அப்போது தினகரன் ஆசிரியராக இருந்தவர் திரு. வி. கே. பி; நாதன் அவர்கள். எனது கட்டுரைகளும், பேராசிரியர்க்கு கணபதிப்பிள்ளை கட்டுரைகளும் அக்காலத்திலிருந்து

தொடர்ந்து தினகரனில் வெளிவந்தன. சில ஆண்டுகள் அப்பணியைத் திறம்பட நிர்வகித்தபின், கற்பித்தல் தொழிலிலே நாட்டம் கொண்டு கல்லூரி ஆசிரியரானார். பின்னர் வாழ்நாள் முழுவதும் அப்பணியிலே ஈடுபட்டு மகாஜனக் கல்லூரி அதிபராக இளைப்பாறினார்.

சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் குருபக்தி நிரம்பியவர்; தமது ஆசிரியர்களைத் தெய்வம்போல மதித்து நடந்தவர்; பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையோடு மிகநெருங்கிப் பழகியவர்; பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை பல்கலைக்கழகத்தில் உயர் பதவி வகித்த போது அவரின் உயிர் அடிமட்டத்தில் இருந்தபோது மக்களோடு ஒட்டி உறவாடிக் கலந்திருந்தது. இந்தப் பண்பு சண்முகசுந்தரத்தைப் பெரிதும் கவர்ந்தது; அவரின் எளிமையான வாழ்க்கையும், மாணவரோடு அன்பாகப் பழகும் பண்பும் சண்முகசுந்தரத்தை அவரிடம் மதிப்புக்கொள்ள வைத்தது. சாகித்திய மண்டலப் பரிசில் பெற்ற, அவர் எழுதிய "கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை சில நினைவுகள்" என்ற நூலின் மூலம் அவர் தமது குருவிற்குத் தமது நன்றியைச் செலுத்தியிருக்கின்றார்; அவரை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு வாழ்க்கையை நடத்தவும், எழுதவும், கலைத் தொண்டில் ஈடுபடவும் முயற்சித்திருக்கின்றார்; அவரின் வாழ்க்கையின் பலதுறைப் பணிகள் இக்கூற்றுக்குச் சான்றாக அமைகின்றன.

1956ஆம் ஆண்டு நான் இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ்நாடகக் குழுத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டபோது, திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களை அக்குழுவின் ஓர் அங்கத்தவராக நியமிக்கச் செய்தேன். அன்றிலிருந்து நான் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகக் குழுத் தலைமைப் பதவியிலிருந்து நீங்கும்வரை பல ஆண்டுகளாக என்னுடன் சேர்ந்து நாடகக்குழு நடத்திய நாடகப் போட்டிகள், கூத்துப் போட்டிகள், நாடக எழுத்துப் போட்டிகள், கருத்தரங்குகள் முதலியவற்றில் முழுமனதுடன் ஈடுபட்டு உழைத்தார். பல கருத்தரங்குகளில் பங்குபற்றினார். நாடகப் போட்டித் தெரிவுகளை நடத்தினார். நாடகக் கலைஞர் பலரை அறிமுகப் படுத்தினார்; இவ்வகையில் நடிக்கணிய வி. வி. வைரமுத்து, கரகக் கலைஞர் சிதம்பரப்பிள்ளை ஆகியோரின் கலையுலக வளர்ச்சியில் அவருக்குப் பெரும் பங்குண்டு.

நாம் பல்கலைக்கழக மாணவரைக் கொண்டு அரங்கேற்றிய கூத்து நாடகங்களுக்கும் பலவகைகளில் உதவி செய்தார். இத்

தகைய அவரின் தொண்டுகளினால் அவருக்கும், எனக்கும் இருந்த தொடர்பு மிக நெருக்கமானது. இருவரும் தமிழ் மக்களது பண்பாடுகளையும், கலை வளங்களையும் ஆராய்ந்து வெளிக்கொணரவும் அவற்றை வாழவைக்கவும் ஆர்வங்கொண்டு செயற்பட்டு வந்தோம். நான் நாட்டுக் கூத்துக் கலைக்குப் புதிய வாழ்வளிக்கவும், கூத்து நூல்கள், நாட்டார் பாடல்கள் என்பவற்றைப் பதிப்பிக்கவும் முனைந்து ஈடுபட்டபோது, சண்முகசுந்தரம் நாட்டார் பாடல்கள், மக்கள் கலைகள் என்பவற்றைத் தொகுப்பதிலும், பதிப்பதிலும் ஈடுபாடு காட்டினார். இதனால் இருவரும் அடிக்கடி தொடர்பு கொள்ளவும், கருத்துக்களைப் பரிமாறிக் கொள்ளவும் வாய்ப்பு ஏற்பட்டது. பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் தமது தொகுப்பு, பதிப்பு முயற்சிகளில் எனது ஆலோசனைகளை ஏற்றுப் போற்றிக் கையாண்டுள்ளார். மாவை முருகன் காவடிப் பாட்டு, மாருதப்புரவல்லி கப்பற் பாட்டு, குருநாதர் மான்மீயம், காகப் பிள்ளையார் மான்மீயம், நாட்டார் இலக்கியத்தில் மழை இரங்கிப் பாடல் தொகுப்பு முயற்சிகளாகும்.

பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையை முன்மாதிரியாக வைத்து அவரைப்போலச் சில பணிகளைச் செய்த சண்முகசுந்தரம் எழுத்துத் துறையிலும் பெருமளவு ஈடுபட்டார். நாடகம், நாவல், சிறுகதை, வாழ்க்கை வரலாறு, கலை வரலாறு ஆகிய பத்துறைகளிலும் ஈடுபட்டு பன்முகப்பட்ட பணி செய்துள்ளார். அவர் எழுதிய வாழ்வு பெற்ற வல்லி என்ற நாடகம் இலங்கையின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசீனைப் பெற்ற தரமானதொரு ஆக்கமாகும்; பூதத்தம்பி, இறுதி மூச்சு ஆகிய நாடகங்களையும் எழுதியுள்ளார். இந்நாடகங்கள் யாவும் ஈழத்தின் — சிறப்பாக யாழ்ப்பாணத்தின் வரலாற்றுச் செய்திகளின் அடிப்படையில் அமைந்த கதைப்பொருள் கொண்டவையாகும்; ஈழத்தமிழரின் வரலாற்றில் அவர் கொண்டிருந்த ஈடுபாட்டிற்கு இவை சான்று. இவர் மீனாட்சி என்ற நாவலையும், பல சிறுகதைகளையும் எழுதியுள்ளார்; சிறுகதைகள் தொகுப்பாக நூல்வடிவம் பெறவில்லை.

வாழ்க்கை வரலாறு என்ற வகையிலே பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களுடையதும், என்னுடையதும், சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களுடையதுமான வரலாறுகளை முறையே கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை, கலைமகிழ்நன், சிவத்தமிழ்ச் செல்வம் ஆகிய தலைப்புக்களில் இவர் எழுதியுள்ளார். இவற்றுள் முதலாவது நூல் சாகித்திய மண்டலப் பரிசில் பெற்றது இவ்வாழ்க்கை வரலாறுகளை எழுதும்போது வரலாற்று

நாயகர்களின் பண்புகள் உருவான சூழ்நிலைகளையும் அவர்களிடம் ஒளிவிடும் உயரிய உணர்வோட்டங்களையும் இனங்கண்டு காட்டுவதில் மிகுந்த கவனம் செலுத்தியுள்ளார்;

கலை வரலாறு என்ற வகையில் குறிப்பிடத்தக்க இவரது நூல்கள் கலையும் மரபும், இசையும் மரபும், யாழ்ப்பாண இசைவேளாளர் என்பனவாகும். இவை யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தில் உடந்த சில தலைமுறைகளில் வாழ்ந்த நாதஸ்வரக் கலைஞர், தவிற் கலைஞர், காவடிக் கலைஞர், உடுக்குக் கலைஞர், பல்வேறு இசைக் கலைஞர், சிற்பக் கலைஞர், முதலியோரது வரலாற்றுச் செய்திகளைத் தொகுத்தளிக்கும் முயற்சிகளாகும். வாய்மொழியாக நிலவி மறைந்து போய்க்கொண்டிருந்த இத்தகைய செய்திகளுக்கு எழுத்திலே நிலையான வாழ்வளித்தமை திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களது பணியாகும்.

இது ஈழத்துக் கலைஞர்களாகி என்றும் பாராட்டுதற்குரியதாகும். சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் நிறைந்த சைவப்பற்று உடையவராகவும் திகழ்ந்தார். ஈழத்துச் சித்தர் சிந்தனை விருந்து, யாழ்ப்பாண வீரசைவர், முருகனைப் பூசிக்க அருமறைக்கல்வி, சிவனே போற்றி சூகனே போற்றி ஆகியன அவரது சமயப் பற்றின் வெளிப்பாடுகளாகும். கீரிமலை நகுலேஸ்வரர் கோயில் பற்றியும், கீரிமலை பற்றியும் ஆராய்ச்சி வல்லுநர் உதவியுடன் நூல் ஒன்று வெளியிட வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். இது பற்றி என்னிடம் பல ஆலோசனைகளைக் கேட்டார்; ஆனால் அதைச் செய்துமுடிக்க முன்னர் அவர் இறைவன் புகழ்பாடச் சென்று விட்டார்.

இவ்வாறாக, எழுத்துத்துறையின் பல்வகைகளிலும் ஈடுபாடு செலுத்தி வந்தபோதும், அவரது உள்ளத்தில் அடிநாதமாக அமைந்த நோக்கு யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் கலைகளை வாழவைக்க வேண்டும் என்ற பேரவாவாகும்; இதனை அவர் எழுதிய பல்வேறு நூல்களிலும் உற்றுநோக்கி உணரலாம். சுருங்கக்கூறின, திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களை ஒரு 'மக்கள் கலை ஆய்வாளன்' என்று கூறலாம்;

தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகளில் அவர் எமக்கு அளித்த ஒத்தாசையையும் உதவியையும் குறிப்பிடாது விட்டால் அது பெருங்குறையாகும்; உலகப் பிரசித்திபெற்ற நான்காவது தமிழாராய்ச்சி மகாநாடு யாழ்ப்பாணத்தில் நடத்துவது என நாம்

முடிவு செய்தபோது அரசு அதனைத் தடை செய்தது. பல பெரிய "தமிழ் மேதைகள்" எதிர்ப்புக்களுக்கும் மத்தியில் மகாநாட்டினை வெற்றிகரமாக நடத்துவதற்கு எமக்கு உறுதுணையாக இருந்த தோடு, மகாநாட்டில் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை படித்து, பல கலை நிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்வதிலும், பொருட்காட்சி நடத்துவதிலும் பேராதரவு வழங்கியதை நான் நன்றியுடன் நினைவுகூருகின்றேன். மட்டக்களப்பிலும், வன்னியிலும் நாம் நடத்திய பிராந்திய தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளுக்கும் தம்மாலியன்ற உதவிகள் செய்து, சிறந்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளையும் சமர்ப்பித்தார். மதுரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் பங்கு பற்றினார் அங்கு அவர் படித்த ஆராய்ச்சிக் கட்டுரை பலரது பாராட்டையும் பெற்றது.

தமிழுக்குத் தொண்டு செய்வோர் சாவதில்லை என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களும் சாகவில்லை. அவர் செய்த தமிழ்த்தொண்டு எழுத்து வடிவிலே புகழுடம் பாக எம்மத்தியில் வாழ்கிறது. அவர் செய்த எழுத்துப் பணிகள் எமது இளம் தலைமுறையின் எதிர்கால ஆய்வு முயற்சிகளுக்கு ஆதாரங்களாக அமையும்.

தமது வாழ்நாள் முழுவதும் தமது செலவில் எழுதிக்கொண்டிருந்தவர் மறைந்துவிட்டார். என்னைப் பொறுத்த வரையில் அன்பின் பிணைப்பாக எமக்கிடையே இருந்த ஒருமைப்பாடு குலைந்து விட்டதே என்பது நம்பமுடியவில்லை. பண்பான ஒரு நண்பன், குழந்தை உள்ளம் படைத்த ஒரு பெருமகன், குரு பக்தியிலே உருவான மாணவன் நான் இழந்துவிட்டேன். தமிழ் எழுத்துலகமும், கலையுலகமும் இறக்கும் வரை எழுதிக்கொண்டே இருந்த படைப்பாளியை இழந்துவிட்டேன். அன்னரின் பிரிவாலே துயரமும் குடும்பத்தினருடன் நாமும் சேர்ந்து கண்ணீர் வடிக்கின்றோம்.

திரு. க. அருணாசலம் பி. ஏ., டிப். எட்.;
நலைவர், வடமாகாண அதிபர் சங்கம்,
விக்டோறியாக் கல்லூரி,
கனிபுரம்.

செயற்கரியன செய்த பெரியார்

அமரர் திருவாளர் சண்முகசுந்தரம் அவர்களை நான், கோழம்புப் பல்கலைக் கழகத்தில் படித்த நாள் தொடக்கம் நன்றாக அறிவேன். இடைக்காலத்தில் நமக்குள் தொடர்பு குறைந்திருந்தாலும் சென்ற மூன்று, நான்கு வருடங்களாக நாம் மீண்டும் நெருங்கிப் பழகவேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. அன்னார் பல்வேறு அரிய குணங்கள் உடையவராகக் காணப்பட்டார்.

பல்கலைக் கழகத்தில் இருக்கும் காலத்திலேயே அவரது தமிழ் ஆர்வத்தை நாம் நன்றாக அறிவோம். பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளையைத் தமது குருவாகக் கொண்டு பேராசிரியரிடம் உள்ள அறிவுப் பொக்கிஷங்களைப் பெற்றுக்கொண்டார். திருவாளர் சண்முகசுந்தரம் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் நடவடிக்கைகளில் மிகுந்த அக்கறைகாட்டினார். பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை, பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் ஆகியோருடன் தாமும் ஒருவராய் நின்று வருடாவருடம் தமிழ்ச்சங்கம் மேடை ஏற்றும் நாடகங்களின் நெறியாளராகக் கடமையாற்றுவார்; அப்பொழுது எல்லாச் சிறிய விடயங்களிலும் அதிக கவனம் செலுத்துவார்; பொருளோ பொருள் என்னும் நாடகம் ஒன்றில் பதிவாளர் ('Registrar') என்னும் பாத்திரமேற்று நடித்த எனக்குக் காதில் அணியும் "கட்டுக்கள்" செய்வதற்கு எடுத்த பெருமுயற்சி இன்றும் எனக்கு ஞாபகமாக இருக்கிறது.

சில வருடங்களுக்கு முன்பு மாவிட்டபுரம் அரிமாக்க் (லயன்ஸ்) கழகம் அமைக்கும்பொழுது அதனை அமைத்த வட்டுக்கோட்டை 'லயன்ஸ்' கழக உத்தியோகத்தர் என்ற முறையில் அக்கழகத்தில் அங்கத்தவராக வருமாறு திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களை அவர்களது வீட்டிற்குச் சென்று அழைத்தேன்; மாலுட சேவை

அவரது வாழ்வின் இலட்சியங்களுள் ஒன்று, இந்த இலட்சியமே "லயன்ஸ்" கழக இலட்சியமும் ஆதலால், அவர் "லயன்ஸ்" கழகத்திற் சேருவதற்குத் தயங்கவில்லை. ஆனால், எப்பொழுதும் பின்பு நடந்த ஆரம்பக் கூட்டங்களிலும் அந்த இயக்கத்தின் செயற்பாடுகள் அனைத்தையும் நாட்டுநிலையிலும் சர்வதேச ரீதியிலும் முற்றுமுழுதாக அறிந்துகொண்டார். தாம் எடுத்துக் கொள்ளும் எவ்விடயத்திலும் பூரண அறிவைப் பெறுவது அவரது வழக்கமாகும்:

மகாஜனாக் கல்லூரியின் அதிபராக நியமனம் பெற்ற பொழுது அவர்கள் தமது நீண்டகால ஆசிரிய சேவையிற் பெற்ற அறிவும் அநுபவமும் பெருந்துணை புரிந்தன. இதனால் காலத்துக்குக்காலம் கல்லூரியில் எழும் பிரச்சனைகளுக்குத் தீர்வு காண்பதில் அவர் கஷ்டமுறவில்லை. அத்தடன் அப்பகுதி மக்களின் பெரும் ஆதரவும் அவருக்கு இருந்தது:

எப்பொழுதும் ஏனைய கல்லூரி அதிபர்களைச் சந்தித்தால் கல்லூரிப்பரிபாலனம், கல்வி வளர்ச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றியே பேசுவார்; அதிபர்கள் கூட்டங்களில் அன்றாடம் தெரிவிக்கும் கருத்துக்கள் ஆக்கபூர்வம் உள்ளவைகளாகவே இருக்கும்; ஆகவே, மகாஜனாக் கல்லூரியில் அவர் தலைமை தாங்கிய காலம் சிறந்த காலமாகவே இருந்ததில் ஆச்சரியமில்லை.

அன்றாடம் இழப்பு அவரது குடும்பத்தினருக்கும் உற்றார் உறவினர்க்கும் தமிழ்ச்சமுதாயத்துக்கும் ஈடுசெய்ய முடியாத தொன்றாகும். எனினும் "பிறந்தவர் மண்மேல் இறப்பது திண்ணம்" என்னும் உறுதிமொழியை நினைவுகூர்ந்து எனது ஆழ்ந்த அனுதாபங்களை அனைவர்க்கும் தெரிவிப்பதோடு அமரரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனைப் பிரார்த்திக்கின்றேன்;

லயன் பி. யே. அன்ரனிப்பிள்ளை,
தலைவர், மாலை லயன்ஸ் கழகம்

லயன் கழகத்தில் அமர் சண்முகசுந்தரம்

அமரர் லயன் த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் மாவிட்டபுரம் லயன்ஸ் கழகத்தின் சாசன (Charter) உறுப்பினர் ஆவர். தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரியின் இளைப்பாறிய அதிபராகிய இவர் சமூகத்திற்குப் பெருந்தொண்டுகள் ஆற்றி மக்களின் பெருமதிப்பிற்குரியவராக விளங்கினார். எனவே, இவரது சேவையை மேலும் மெருகூட்டி மாலை லயன்ஸ் கழகம் தனது சாசன உறுப்பினராக ஏற்றுக்கொண்டது.

இவர் தனது சேவையை ஆரம்பித்த காலத்தில் லயன்ஸ் கழகத்தையல் பயிற்சி நிலையம் ஒன்றை ஆரம்பிப்பதற்குத் தமது வீட்டைக் கொடுத்ததுடன் அதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் ஏற்று நடத்தி வந்தார். எதுவித பிரதிபலனும் எதிர்பார்க்காமல் "மக்கள் சேவையே மகேசன் சேவை" என்பதற்கு இலக்கணமாகச் செயற்பட்டு இப்பயிற்சி நிலையம் சிறந்த முறையில் இயங்கி வருவதற்கு உறுதுணையாக இருந்தார். அதன் பின்னர் வெளிநாட்டிலிருந்த அவரது மகன் வருகையால் வீட்டின் இடநெருக்கடி காரணமாகத் தையற் பயிற்சி நிலையம் காங்கேசந்துறை வீதிக்கு மாற்றப்பட்டது. இப்பயிற்சி நிலையம் இன்றும் நமது இளம் யுவதிகளுக்குச் சிறந்த பலனை வழங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

1986/87 ஆம் வருடத்திற்கான நிறைவேற்று உத்தியோகத்தர் தெரிவில் முதலாவது உபதலைவராகத்

தெரிவு செய்யப்பட்டார். அடுத்த வருடம் தலைவராக விளங்கியிருப்பார். ஆனால், அதற்குமுன் காலன் அவரை அழைத்துக்கொண்டு விட்டான்.

சிவபதமடைவதற்கு ஒரு மாத காலத்திற்கு முன் ஒருநாள் நானும் நமது கழகச் செயலாளரும் இரண்டாவது உபதலைவரும் அன்றாறு இல்லத்திற்குச் சென்று கலந்துரையாடினோம். அவ்வேளையில் தாம் இக் கழகத்திற்கு முழுநேரத்தையும் அர்ப்பணிக்கப் போவதாகவும் அத்துடன் இன்னும் சிறந்த பல சேவைகளை ஆற்றப் போவதாகவும் கூறினார். மேலும் ஆங்கில வகுப்புகளை நடாத்துவதற்கும் அத்துடன் புதிய புதிய செயற்றிட்டங்களை உருவாக்குவதற்கும் உதவி செய்வதாகக் கூறியிருந்தார். லயன் த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் மறைவு அவரது குடும்பத்திற்கு மட்டுமல்ல நமது லயன்ஸ் கழகத்திற்கும் ஈடு செய்ய முடியாத ஒரு இழப்பு என்றே கூறவேண்டும்.

அவரது ஆண்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக.

திரு. க. நாகராசா B. Com., M. A.
அதிபர்,
மகாஜனக் கல்லூரி,
தெல்லிப்பழை;

அறிவாற்றல் நிரம்பிய அதிபர்

எமது கல்லூரியோடு கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக நெருங்கிய தொடர்பு பூண்டிருந்தார் அமரர் திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். நவ மகாஜனாவின் சிற்பி எனப் போற்றப்படும் அமரர் தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்களால் தெரிந்தெடுக்கப்பெற்ற ஆசிரியர்களில் இவரும் ஒருவர் ஆவர். நல்லாசிரியராகவும் பின்னர் உப அதிபராகவும், அதிபராகவும் பணிபுண்டு இளைப்பாறினார்.

இவர் உயர்தர வகுப்புகளில் தமிழ், அரசியல், வரலாறு ஆகிய பாடங்களைத் திறமையுடன் கற்பித்து வந்தார். அதனால் மாணவர்கள் பொதுப்பரீட்சையில் உயர்ந்தபெறுபேற்றைப் பெற்றுள்ளனர் இவர் பல்துறைகளில் அறிவாற்றல் மிக்க அறிஞராகத் திகழ்ந்து மாணவர்களுக்குச் சிறந்த வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தார்.

கல்லூரியின் உயர்தர மாணவர் தமிழ் மன்றத்தின் பொறுப்பாசிரியராக இவர் இருந்த காலத்தில் மாணவரிடையே சிறுகதைப் போட்டியை நடத்தி அக்கதைகளின் தொகுதியை "இளமுல்லை" என்ற பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார். கல்லூரிப் புற முயற்சிகளிலும் போட்டிகளிலும் மாணவர்களைப் பங்கு கொள்ளச் செய்து பரிசுகள் பெறவைத்த பெருமையும் இவருக்குண்டு. தாம் கற்பிக்கும் பாடங்களில் மாத்திரமன்றி

வினையாட்டு, விஞ்ஞானம், இசை, நாடகம் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலும் ஆற்றல் மிக்கவராக விளங்கிய மையால் இவரை நடமாடும் பக்கலைக் கழகம் என்று கூறினும் மிகையாகாது.

கல்லூரி நிர்வாகத் துறையில் அவ்வப்போது அதிபர் களாக இருந்தவர்களுக்கு உதவி புரிந்து கல்லூரி வளர்ச்சிக்கு அரும்பாடு பட்டுள்ளார். கல்லூரியின் பொன் விழாவில் இவரின் பங்கு அதிகம் எனலாம். 'மகாஜனன்' இதழின் ஆசிரியராகச் சில ஆண்டுகள் சிறப்பாகப் பணிபுரிந்துள்ளார். மாணவர்களுக்கு எழுத்துத் துறையிலும் ஊக்கம் கொடுத்துச் சிறந்த எழுத்தாளராக விளங்கவைத்த பெருமையும் இவருக்குண்டு.

நுண்மாண் நுழைபுலமும் நினைவாற்றலும் மிகுதியாகப் பெற்ற இவர் போன்றவரைக் காண்பது மிக அரிது. இவரை இழந்து வருந்துகின்ற அன்பு மனைவி, அருமை மக்கள் அனைவர்க்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் உரியன. அவரின் ஆன்மா சாந்தியடைய வேண்டுமெனக் கல்லூரியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவகாமி சமேத ஆநந்த நடராசரை வேண்டுகின்றேன்.

சிந்தனைத் துளிகள் :

ஒரு மொழியில் உள்ள சொற்களையோ அல்லது சொற்றொடர்களையோ அப்படிச் சொல்லுக்குச் சொல்லாக மொழி பெயர்க்கின்ற மொழிக்குக் கொண்டுவர முடியாது. அப்படிக்கொண்டு வருபவர்கள் செங்கட்டிகளை எடுத்து அடுக்கிச் சுவர் கட்டுகின்ற கொத்தனரின் நிலைக்கு வந்து விடுவார். மொழிபெயர்ப்பாசிரியர் நாடகாசிரியனுடைய எழில்மிகு படைப்புடன் ஐக்கியப்பட்டு, அந்த ஐக்கியத்தினால் தான் பெறுகின்ற உன்னதமான இன்பத்தைத் தன் மொழிமூலம் பிறருக்கு உணர்த்தும் குறிக்கோள் ஒன்றை வைத்துக் கொண்டு தான் தன் பணியை தொடரவேண்டும்.

நிரு. மு. சிவராசா, B. Sc., Dip-Ed,
அதிபர்,
மீமன்சாமம் மகாவித்தியாலயம்

ஓய்ந்தது அம்மணிக்கை

பேராதனைப் பக்கலைக்கழகத்திலே தமிழ்ச் சங்கத்திற்கென்றோர் சஞ்சிகை வேண்டுமென்று கருதி 'இளங்கதிர்' என்ற சஞ்சிகையை உருவாக்கி, அதன் முதலாசிரியராகக் கடமையாற்றித் தமது எழுத்துப் பணிக்கு மேலும் உரமிட்டுக் கொண்ட சண்முகசுந்தரனார் (தசம்) இறக்கும்வரை எழுதிக்கொண்டேயிருந்தார். எழுதிய அம்மணிக்கை இன்று ஓய்ந்துபோய்விட்டது.

மக்கள் கலைகள் எங்கெல்லாம் உண்டோ அங்கெல்லாம் ஓடோடிச் சென்று அவற்றைப்பற்றி நுணுகி ஆராய்ந்து சின்னஞ்சிறு நூல்களாகத் தொகுத்துத் தம் ஆய்வுகளை அடிக்கடி வெளியிட்டுக் கொண்டிருந்த சண்முகசுந்தரனார் இன்று நம் மிடையே இல்லை.

'தசம்' என்பது சிறிய புள்ளியையே குறிக்கும் ஒரு சொல்; ஆனால், எமது 'தச'மோ எழுத்துலகில், ஆய்வுலகில் ஒரு பெரிய புள்ளியாகத் திகழ்ந்து இன்று காலன் கைப்பட்டுவிட்டார். ஆனால் அவருடைய படைப்புக்களை மட்டும் அந்தக் கொடிய காலனால் கவர்ந்து கொள்ள முடியாது.

தாம் மட்டும் ஆக்க இலக்கியங்களையும் ஆய்வுகளையும் படைத்ததுடன் நிற்காது தமது மாணவர்களையும் இத்துறைகளில் ஈடுபட ஊக்குவித்தார். இத்தகைய ஊக்குவிப்பால், உந்தப் பெற்று முன்னேறிய "மகாஜனன்கள்" ஏராளமானோர் இன்று எழுத்துத் துறையிலும் ஆய்வுத் துறையிலும் ஒளிர்விட்டுப் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மாவிட்டபுரத்தில் இயங்கிவந்த திண்ணப்பள்ளிப் பாரம் பரியம் பற்றியும், கிரிமலையின் வரலாற்று மகிமை பற்றியும் எழுதிக் காங்கேசன்துறைக் கல்வி வட்டாரத்தின் வெளியீடாக

மலரவிருக்கும் இரண்டாவது மலருக்கு அளிப்பதாக உறுதியளித்திருந்தார்: இவைபற்றி எழுக்கு எழுதி உதவுவதற்கு இனியார் இருக்கிறார்கள்?

அறுபதாவது வயதில் இறப்பினை எதிர்பார்த்திருந்தவர் சண்முகசுந்தரம்: தமது இறப்பின்பின் செய்யவேண்டிய பணிகளை யெல்லாம் பட்டியலிட்டுத் தம் மனைவியிடமும் செல்வ மகன் செல்வியிடமும் கூறிவைத்திருந்தார். சுகயீனமுறுவதற்குப் பல நாட்களுக்கு முன்பே வெளிநாட்டில் தொழில்புரிந்து கொண்டிருந்த மகன் ராசாவுக்கு எழுதிய இறுதி அஞ்சலில் தமது வாழ்நாள் நீண்டதாக இருக்க முடியாது என்று குறிப்பிட்டிருந்தார்.

எப்படியும் வாழலாமென்றிராது இப்படித்தான் வாழ வேண்டுமென்று திட்டம் வகுத்து வாழ்வாங்கு வாழ்ந்த 'தசம்' அவர்கள் இறந்த பின்னர்கூட அந்த இலட்சிய உடலுக்கு என்னென்ன செய்யப்பட வேண்டுமென்று வைத்தியசாலையில் இருவாரங்களுக்கு மேலாகப் படுக்கையருகே இரவுபுகலாக விழித்திருந்து சேவைசெய்த மனையாளிடம் கூறிவைத்திருந்தார்: எழுதிய அம்மணிக்கை ஓய்ந்ததுடன் அம்மணியின் கைகளும் ஓய்ந்தன: அன்றாளுக்கு ஆறுதல் கூறுவார் யார்?

அன்றாளுக்கு எழுத்தறிவித்த எமது வீமன்கமம் மகா வித்தியாலயம் இன்று தான் வடித்துக் கொடுத்த ஒரு கல்விமானே, ஒரு நல்ல பழைய மாணவனே இழந்து கண்ணீர் உதிர்க்கின்றது.

சிந்தனைத் துளிகள் :

சோறும் கறியும் சாப்பிட்டவர் வேறு நாட்டுக்குச் சென்றதும் அதே உணவை வேண்டி அவை வழுக்கம். பிறநாட்டு உணவைச் சாப்பிடாமலே 'அது கூடாது' என்ற முடிவிற்கு அவர் வருவது இயல்புதான். அதேபோன்று நம் நாட்டவர் பிறநாட்டு நாடகத் தமிழ் வடிவங்களைப் பார்க்காது, முடிவிற்கு வருவது பிழை. புதுமுயற்சிகளுக்கு ஆதரவு கொடுத்து வருவது நல்லது. தேவை இல்லாதவற்றை நாளடைவில் தமிழ்கூறு நல்லுலகம் கழித்து விடும்.

டுரு க. கிருஷ்ணபிள்ளை, B. A.

முன்னைய நாள் அதிபர்,

பூனியன் கல்லூரி,

தெல்லிப்பளை.

இருமொழி வல்ல சேவையாளன்

அமரர் அவர்களின் தந்தையார் அக்காலத்தில் பிரபலமான தலைமை ஆசிரியர் தம்பு உபாத்தியாயர். அவர் இற்றைக்கு எழுபது என்பது ஆண்டுகளுக்கு முன், தெல்லிப்பளையிலுள்ள ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் கல்வி கற்றுத் தராதரப் பத்திரம் பெற்றவர். பின்னர் அநேக ஆண்டுகளாக மூளாய் சைவப் பிரகாச வித்தியாசாலையில் தலைமை ஆசிரியர் பதவி வகித்து வந்தார்: தமது இலக்கண இலக்கிய அறிவாலும், நற்குணங்களாலும் சைவ ஆசார முறைகளாலும் மூளாய், தொல்புரம், சுழிபுரம், வட்டுக்கோட்டை ஆகிய கிராமங்களிலுள்ள மக்களின் நன்மதிப்பைப் பெற்றிருந்தார்: புலோலி சைவப் பெரியார் க. சிவபாதசுந்தரனின் இனிய நண்பராகவும் விளங்கினார்.

இத்தகைய பெருமை வாய்ந்த தந்தையின் மகன் அமரர் சண்முகசுந்தரம். பட்டம் பெற்றோர் எல்லோரும் சிறந்த அறிவாளிகளாகத் திகழ்வது அரிது. பட்டம் பெற்ற பின் சிலகாலம் கொழும்பிலுள்ள ஏரிக்கரைப் பத்திரிகையில் கடமை புரிந்த பின்னர், மகாஜனக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்து வந்தார். இக்காலகட்டத்தில் அமரருடன் நெருங்கிப் பழகக் கூடிய சந்தர்ப்பங்கள் பல கிடைத்தன. சர்வகலாசாலைப் புகுமுக வகுப்புகளில் தமிழ், சரித்திரம், அரசியல் முதலிய பாடங்களை மிகத் திறமையாகவும், மாணவர் எளிதில் கிரகிக்கக்கூடிய முறையாகவும் போதித்து அவர்களைச் சித்தியடையச் செய்தார்:

கல்லூரியின் வருடாந்த இ தமிழ் களைத் தயாரிப்பதிலும், கட்டுரைகளைச் சரி பிழை பார்த்துப் பிரசுரிப்பதிலும், அச்சவாகனமேறும்போது அங்குபணி புரிவோர்க்கு வழிகாட்டுவதிலும் மிகச் சாதாரியம் வாய்ந்தவர்: 1954ஆம் ஆண்டுவரை மகாஜனக் கல்லூரியில் ஒரு கூட்ட மண்டபம் (Assembly Hall) இல்லாதது

ஒரு பெருங்குறையாக நிலவியது; ஒரு மண்டபம்/கட்டுவதற்குப் பொருள் சேகரிக்கும் நோக்குடன் ஒரு அதிட்டலாபச் சீட்டி முப்பும், கனியாட்ட விழாவும் யாழ்ப்பாணம் முற்றவெளியில் நடத்தப்பட்டன. அந்த விழாவில் அமரர் அவர்கள் செய்த சேவை மிக அளப்பரியது: “மெய்வருத்தம் பாராது, பசி நோக்காது, கண் துஞ்சாது, காரியமே கண்ணாக” அயராது உழைத்தார். அவரது சேவைகளையும் அச்சேவைகளின் பலன்களையும் இன்று மகாஜனக் கல்லூரியிலுள்ள அதிபரோ, ஆசிரியர்களோ, பிள்ளைகளோ அறியமாட்டார்கள். அர சாங்கமே கல்லூரிகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்துகிற இக்காலத்தில், இக்கல்லூரியில் சிலகாலமேனும் அதிபராகக் கடமை யாற்ற அமரர் அவர்களுக்குக் கிடைத்த சந்தர்ப்பத்தையிட்டு நாங்கள் எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும்.

அமரரின் அறிவில் ஒரு சிறப்பம்சம், தமிழ் ஆங்கிலமாகிய இரு மொழிகளிலும் நல்ல பாண்டித்தியம் பெற்றிருந்தமை; தமிழ் இலக்கிய இலக்கணம் தந்தையாரிடம் கற்றறிந்திருக்க லாம். கூடியளவு வடமொழிச் சொற்கள் கலவாமல் எழுதுவது அவரின் நோக்கம்; சில அறிக்கைகள், இலக்கிய விமர்சனங்கள் தயாரிப்பதில் நாங்கள் இருவரும் ஈடுபட்டிருக்கும்போது, ஆங் கிலத்திலும் பார்க்கத் தமிழ் சொல்வளம் கூடிய மொழி என்பதை வற்புறுத்துவார்.

சைவ சித்தாந்த கர்புகளைப் பேணிவந்த தந்தையால் வளர்க்கப்பட்டும், அபரக்கிரியைகள் பற்றிய அமரரது அபிப் பிராயங்கள் ஆழ்ந்து சிந்திக்கத்தக்கவை; அமரரைப்போல் சமீபத்தில் சிவபதமடைந்த எனது ஆசிரியர் ஒருவரும் அதே கருத்தைக் கொண்டிருந்தார் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது; அமரரின் பலதிறப்பட்ட ஆக்கங்கள் பற்றியும் அவரது இருபத்து நாலு படைப்புகள் பற்றியும் அவரது அன்பர்கள் தெளிவாக விளக்குகிறார்கள்.

அமரர் தமிழ்த்தாய்க்குச் செய்த சேவைகளை அவரை என் றும் எங்கும் முன்வைக்குமென்பது திண்ணம்.

திரு. க. பாலசுந்தரம், B. A.

அதிபர்.

யூனியன் கல்லூரி, தெல்லிப்பளை;

ஆறுதலடைமீன் அவர்தம் புகழில்

யூனியன் கல்லூரியின் புகழ்பூத்த பழைய மாணவராகவும், உப அதிபராகவுமிருந்த அமரர் த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களது பூவுலக மறைவு, கல்வி உலகிற்கும் இலக்கியப் பரப்பிற்கும் நிறைவு செய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும்.

ஒட்டி வந்தோர்க்கு மட்டுமன்றி ஒட்டாது எட்ட நின்ற வர்களுக்கும் பரிந்து நற்பணி பல புரிந்த பெருந்தகையவர். அன்னாரின் வாழ்க்கையின் இலட்சியப் பாதையேயது. ஆசிரியர், மாணவர் என்ற பேதமின்றி, உயர்வு தாழ்வு என்ற வேறுபா டற்று உற்றவேளை உள்ளம் உருகி வலிந்து சென்றே பரிந்து உதவும் ஆசிரியராய், அமைச்சராய், நண்பராய், அருமைச் சோதரராய் யூனியன் கல்லூரியில் திகழ்ந்து, வாழ்க்கை நெறியின் நன்னோக்கை வாழ்பவர்களுக்கு எடுத்துக்காட்டினார்.

அமரர் சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் மகாஜனக் கல்லூரியின் அதிபரானகாலே யூனியன் கல்லூரியே பெருமிதமடைந்தது. அமரரின் ஆற்றலும் அளப்பரிய நற்பண்புகளுமே அதிபர் பதவி வலிந்தே அவரைச் சென்றடையக் காரணம்.

ஆக்க இலக்கியத் துறையில் அன்னாரின் கைவண்ணம் மிளி ராத துறைகள் எதுவுமேயில்லை. வாழ்க்கையைப் போன்றே இலக்கியச் சோலையிலும் அன்னாரது தனித்துவமான நறுமலர்கள் நறுமணம் பரப்பின. ஏனைய எழுத்தாளர்கள் நுழைய முனையாத துறைகளிலெல்லாம் தமது இலக்கியைப் பொறித்தார். அம ரர் சண்முகசுந்தரரை காலனோடு கூடவே பயணமாகிவிட்டார்: ஆனால், அவரது இலக்கிய ஆக்கங்கள் காலனை வென்ற பயணத் தைக் காலாகாலமாகத் தொடர்ந்து கொண்டேயிருக்கும்.

இவ்வேளை கணவனை இழந்து தவித்து வதங்கும் அவர்தம் அருமைப் பாரியார் ஞானசக்தி அம்மையாருக்கும், அவர்தம் குலக்கொடிகளுக்கும் யூனியன் கல்லூரி சமர்ப்பணஞ் செய்யும் நாலிரு மொழிகள்:

“புகழொடு வாழ்ந்தார்
புகழொடு வாழ்வார்.
ஆறுதலடைமீன்
அவர்தம் புகழில்.

திரு. கனகசபாபதி நாகேஸ்வரன், பி. ஏ. (சிறப்பு)

உதவி விரிவுரையாளர்,
தமிழ்த்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.

கல்விக்குத் துணைநின்ற கனவான்

பல்கலைக்கழகக் கல்விப் பாரம்பரியமும், பாரம்பரியக் கல்விப் பின்னணியும் ஒருசேர வாய்க்கப்பெற்ற ஈழத்தறிஞர்களில் 'தசம்' என அழைக்கப்படும் த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டுச் சொல்லத்தக்கவர்; ஈழத்துக் கலை இலக்கிய விமர்சகர்களுள் மூத்த தலைமுறையைச் சேர்ந்தவர்; ஆசிரியராயும் (பத்திரிகையாசிரியர், போதனாசிரியர், நூலாசிரியர், பதிப்பாசிரியர்), கல்லூரி அதிபராயும், ஆய்வுப் பேரறிஞராயும் விளங்கிய என் அன்புக்குரிய ஆசான் அவர்களது மறைவு தனிப்பட்டமுறையில் எனக்கு இழப்பெனினும், அதனை விட ஈழத்தமிழறிஞர் உலகிற்குப் பேரிழப்பாகும். எனக்கும் என் ஆசிரியருக்குமிடையில் கடிதப் போக்குவரத்து நிகழ்ந்தமையும் அவரைப் பல கோணங்களிலும் மதிப்பிட வாய்ப்பாயிற்று.

'தோளுக்கு மேலே வளர்ந்தால் தோழன்' என்று அடிக் கடி கூறித் தன் மாணாக்கர்களையும், மற்றவர்களையும் அரவணக்கும் அறிவாழம் நிரம்பிய பெரியார், சண்முகசுந்தரம் அவர்களெனின் அது மிகையாகாது.

மகாஜனக் கல்லூரியில் பல்கலைக்கழகப் புகழுகவகுப்பிலே வகுப்பாசிரியராயிருந்து நல்வித்தை புகட்டியவர் 'தசம்' அவர்கள். இலக்கிய வேட்கையை எமக்கு ஏற்படுத்திய பேராசான். பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் குழாத்தினரையும், விரிவுரையாளர்களையும் அவ்வப்போது தகுந்த முறையில் அறிமுகப்படுத்தி எம்மையும் பல்கலைக்கழக வாசலை மிதிக்கச் செய்த வழிகாட்டி. பேராசனப் பல்கலைக்கழகப் பாரம்பரியத்தினை நன்கு அறிந்திருந்த 'தசம்' அவர்கள் ஆய்வறிவுக்கங்கொண்ட மாணாக்கர்களை நெறிப்படுத்தி வாழ்வளிப்பதில் பேரின்பங்கண்டவர்.

பாவலர் தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளையின் இலக்கியமரபை நன்கு புரிந்து வைத்திருந்த இவர் மகாஜனவின் சிற்பி தெ. அ. ஜெயரத்தினம் அவர்களது கல்லூரி நிர்மாணப் பணியிலும்,

கல்விமேம்பாட்டு முயற்சிகளிலும் கைகொடுத்து ஒரு புதிய சகாப்தத்தினை உருவாக்க உதவினார்; பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை நூற்றாண்டு விழாவில் பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களை யெல்லாம் சேர்ப்பித்துப் பெருவிழாவெடுக்க ஆலோசனைகளை வழங்கினார்;

வரலாறும், அரசறிவியலும் இவருக்குக் கைவந்த பாடல்கள் 'வின்ஸ்டன் சேர்ச்சில்', 'சேர். ஜவர்; ஜென்னிங்ஸ்', 'கிளமென்ட் அட்லி', 'மக்மிலன்', 'டொனமூர் பிரபு', 'சோஃபரிப் பிரபு', 'ஹிட்லர்', 'நெப்போலியன்' போன்றோருடைய அரசியல் வாழ்வினை இவர் எடுத்து விளக்கும்போது மிகுந்த சுவையாயமையும்;

கலை இலக்கியத்துறையில் பேராசியர்கள் க. கணபதிப் பிள்ளை, சு. வித்தியானந்தன் போன்றோரது வழியில், பொது மக்களிலக்கியத்துறையின் வளர்ச்சியில் உறுதிமிக்க ஈடுபாடு கொண்ட சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் எழுதிய 'கலையும் மரபும்', 'இசையும் மரபும்', 'கலையருவி க. கணபதிப்பிள்ளை', 'கலை மகிழ்நன் சு. வித்தியானந்தன்', 'சிவத்தமிழ்ச் செல்வம் தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி' என்ற நூல்கள் அவரது பொதுமக்கள் ஈடுபாட்டினை விளக்கி நிற்பனவாகும். இந்நூல்கள் அவரது ஆழமான கல்விச் சிந்தனையின் பிரதிபலிப்புக்களாயுமமைவன; இவரெழுதிய நூல்கள் பற்றிய ஆய்வினைத் (மதிப்பீடு) தனித்தவொரு ஆய்வாக மேற்கொள்ளலாம். இவருக்குரிய தனித்துவமான எழுத்துப் பண்புகளிலொன்று பேட்டி நடையிலான உத்தி முறைமை.

எழுத்தாளர் சண்முகசுந்தரம் அவர்களது பேட்டிகள் இலக்கியச் சுவையுடன், மரபுகாக்கும் பண்பினையும் கொண்டிலங்குவன; எழுத்திலும் அவ்வாறே; பேச்சிலும் அஃதே. ஒருமுறை வாடுவெலியிலே 'கலைக்கோலம்' நிகழ்ச்சிக்கென ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட பேட்டியில் கலைப்பேரரசு ஏ. ரி. பொன்னுத்துரையுடன், 'தசம்' அவர்கள் உரையாடிய கலந்துரையாடல் 'பேட்டி' நிகழ்ச்சி என் மனதைத் தொட்ட நல்ல நிகழ்ச்சியாகும். இப்படியான வெளிக்கள ஒலிப்பதிவு நிகழ்ச்சிகளில் நிரம்பிய ஒத்துழைப்பினை நல்கியவர் சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்; நாடகவியலிலே தோய்ந்த ஈடுபாடு கொண்ட இவர் யாழ்; இலக்கிய வட்டத்தினர் சார்பில் 'ஈழத்து மரபுவழி நாடகங்கள்' பற்றிய ஆய்வுக் கட்டுரையொன்றினைப் படித்தார்; கிரா

மியப் பண்பாட்டுக்கலை வளர்ச்சியில் வாழ்நாட் பூராவும் தம்மை இரண்டறப் பிணைத்து வரழ்ந்த 'தசம்' அவர்கள் 'தாம் இறக்கும் பொழுதும் எழுத்தாளனாகவே இறக்கவேண்டும்' என்ற விருப்பங் கொண்டிருந்தார்:

அவரது நெஞ்சத் துணிவுடனான எழுத்துத்துறையீடுபாடுகள் இளைஞர்களுக்கெல்லாம் உந்து சக்தியாயமைந்தமையினாலேயே அவரிடங்கற்ற மாணவ பரம்பரையினர் இன்று பல்கலைக் கழகங்களில் பல்வேறு பீடங்களிலேயும் விரிவுரையாளர்களாய்ப் பணிபுரிந்து வருகின்றனர். கல்வி கற்றலில் மாணவர்களுக்குத் தூண்டுகோலாயிருந்து, சோம்பலகற்றி உயர்வுக்கு வழிகாட்டிய வித்தகர் அவர்; ஓய்வொழிச்சலின்றிப் படிப்பதையே நோக்காகக் கொள்ளவேண்டுமென்ற ஆர்வமேலீட்டை எமக்கு ஊட்டிய முதறிஞர் — நல்வழிகாட்டி - அவர். ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அவரே கூறினார், 'நான் இப்போது வாசிப்பதில்லை. ஆனால் சிந்திக்கிறேன் நானே!' என்று.

“சேர் நீங்கள் இப்போது மட்டும் சிந்திக்கவில்லை. பேரா தனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கலைப்பீட வெளியீடான 'இளங்கதிர்' என்ற சஞ்சிகையின் முதலாவது இதழின் ஆசிரியராயிருந்த போதே 'சிந்தனை' யாளராய் விட்டீர்களே” என்றேன் நான்:

நவீன இலக்கியத்தில் ஈடுபாடுகொண்ட இவர் நாவலாசிரியர்; சிறுகதையாசிரியர்; கற்பனை நன்கு வாய்க்கப்பெற்ற தனித்துவமான படைப்பாளி. தமிழ்மொழியின் சொல்லாக்க வியல் துறையில் தமது கவனத்தைச் செலுத்திநின்று அவ்வப் போது பல அறிவுரைகளை வழங்கி வந்த தமிழ்மொழிப் பற்றார் வலர். தமது கொள்கைப் பிடிப்பினைத் தாம் எழுதிய கட்டுரைகள் வாயிலாகவும் நிறுவினார். 'ஈழநாடு', 'ஈழமுரசு', 'வீரகேசரி', 'தினகரன்', 'தினபதி' பத்திரிகைகளில் அருமையான பல கட்டுரைகளை எழுதினார். 'அலுவல்', 'பாரம்பரியம்', 'வழமைகள்', 'மரபு', 'தொன்மைசால் மாண்புடைத் தேசாதிபதி', 'மாண்புமிகு' ஆகிய சொற்களிலே அலாதிப்பிரியம் அவருக்குண்டு. இத்தொடர்கள் அவர் நாவில் நின்று நடம்புரிவன. அவரது எழுத்தில் 'ஆடல் வல்லான்' என்ற சோழர் காலத்துச் 'சாசன வழக்கு' அடிக்கடி இடம் பெறும்; பேச்சு மேடைகளிலும் பயன்படுத்துவார்; இப்பண்புகளையெல்லாம் அவரது கட்டுரைகளைப் பிரதிசெய்து கொடுத்த வாய்ப்பினாலேயே நான் அறிந்து கொண்டேன்.

வாடுலியில் 'சைவ நற்சிந்தனை' களை வழங்கிய குரல் அடங்கிவிட்டது என்பது பிறிதொருகவலை; பத்திரிகைக்கலை, ஒலிபரப்புக்கலை என்பனவற்றின் செயற்பாட்டு நுட்பங்களை அறிவுறுத்தி அத்துறைகளிலும் எனக்கு ஆர்வத்தை — ஈடுபாட்டினை — ஏற்படுத்தியவர் சண்முகசுந்தரம் அவர்களே. ஒலிபரப்பு பிற்குப் பொருத்தமான 'கணீர்' என்ற குரல்வளம் கொண்டவர் அவர்.

நாட்டுக்கூத்து, கரகம், காவடி, கோலாட்டம், சும்மி, வசந்தன் பாட்டு ஆகிய பொதுமக்கள் கலைகளை ஒலிப்பதிவு நாடாவில் ஒலிப்பதிவு செய்யும் பணியில் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களுக்கு உறுதுணையாயிருந்து கலைப்பாதுகாவலரானார்.

பன்முகப்பட்ட ஆளுமைகளும் குடிகொண்டிருந்த ஒருவர் ஆவார். தஞ்சைப் பல்கலைக்கழகத்தில் அவரது ஆய்வுப்பணிகள் தொடர்பான கட்டுரையாக்கத்தில் ஈடுபட்டிருந்த வேளையில் அவரின் மறைவு நிகழ்ந்துவிட்டமை அறிவுலகத்தினை வருத்தும் படியாக்கிவிட்டது. ஈழத்துப் பாரம்பரியத்தினைத் தமிழ்நாட்டில் நிலைநிறுத்தும் அவரது அடிமன ஆசை நிச்சயம் நிறைவேறும் என்பது நம்பிக்கை. அன்றாது எழுத்துத்துறை முன்மாதிரிகள் - ஈடுபாடுகள் - எமக்கெல்லாம் மேலும் வழிகாட்டுவதாக.

“மலையைக் காண்பதற்குத் தூரம் வேண்டும் சம்பவங்களை மதிப்பிடக் காலம் வேண்டும்”

என்ற புகழ்பெற்ற கூற்றினை அடிக்கடி சொல்பவர் 'தசம்' அவர்கள். எழுத்துலகிலும் கல்வியுலகிலும் அவரேற்றிய அறிவொளி காலத்தைவென்று நினைக்கப்படும் என்பது உறுதி. அன்றாது மாணவர்களனைவரினதும் சார்பாக அவரது 'குருவடிகளில்' வணக்கத்தைச் செலுத்தி அஞ்சலித்து நிற்கின்றேன்.

சிந்தனைத் துளிகள் :

பண் அன்றைய மக்கள் வாழ்விலே பொலிந்து கலந்திருந்தது. கூத்திலே பண்; காவடி கரகம் ஆட்டத்திலே பண்; வசந்தன் ஆட்டத்திலே பண்; பண்ணோடு இயைந்த அமைதியான கிராம வாழ்வு அன்று நிலவியது.

வித்துவான் அ. சந்தியாப்பிள்ளை
இளவாலை.

ஈழத் தமிழகத்தின் 'ஒளி'

ஒளி உலகிற்கு அவசியம்: சிறப்பாக எவரும் இருளில் தடவாதபடி ஒளி மனித வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியம். நாற்பது வருடங்களுக்கு மேலாக அமரர் சண்முகசுந்தரனாரின் நட்புக் கிடைக்கப் பாக்கியம் பெற்றேன். 'மனிதருள் தேவராவர்' என்ற திருவள்ளுவரின் வாக்குக்குப் பொருத்தமானவர். ஆம், தெய்வம் தந்த 'ஒளி' அவர் எனலாம்.

ஒருவருக்கு ஒளியானது 'உள்ள வெறுக்கை'. அதாவது பிறராற் செயற்கரிய செய்வோம் என்று கருதும் ஊக்கம் மிகுதியாகும். இவரது உயர்வுள்ளம் - தனக்கென வாழாப் பிறர்க்குரியராம். வாழ்க்கை - கசடறக்கற்றுத் தேறவேண்டும் என்ற பேருக்கம் - கற்ற பின் அதற்குத் தக வாழ்ந்தமையால் மக்கட் சமூகத்தின் மங்கா 'ஒளி' யாகத் திகழ்ந்தார். தொன்று தொட்டே ஒழுக்கத்தாற் சிறந்து வரும் இயல்புடையார் குல வரிசையினர். சமயத்துக்கும் மொழிக்கும் நந்தாவிளக்கு. 'சிராய நம என்று சிந்தித்திருப்பதே அபாயம் அகற்றும் உபாயம்' என்னும் சித்தாந்தத்தைக் கடைப்பிடித்த ஒரு 'வீர சைவர்'. தன்னையே அழித்து 'ஒளி' கொடுத்த தியாகி; தலைமேல் விழப் போகும் பாரத்தைத் தடுக்க, உடல் முழுதுக்குமாகத் தானே முந்திச்சென்று தடுக்கும் கை போன்று சமூகத்தின் 'அறங் காவலர்'. திண்ணியன், புண்ணியன், கண்ணியன், (ஈழ) வன்னியன் என நான்கு சொற்களால் இவரை அளந்து கூறினாலும் மிகையாகாது: இவரது அபாரத் திறமையும் தைரியமும் அன்று இவரது தாயார் முலைப்பாலைக் குறைவற ஊட்டி வளர்த்திருப்பதனால்தான் என்று துணிந்து 'பீரம் பேணிற் பாரம் தாங்கும்' என்னும் முதுமொழிக்கு இலக்கண புருடராக வளர்த்துவிட்ட அருமைத்தாய்க்கு எமது வீர வணக்கம் உரித்தாகட்டும்

இலகைப் பல்கலைக்கழகத்திலும், தொண்டாற்றிய கல்லூரி களிலும், பல்துறைச் சமூக மன்றங்களிலும் ஒளியாய் நின்ற தோடு பிற்சந்ததிக்கும் வரிவடிவிலும் பல நூல்களை ஆக்கித்தரக் கொண்ட வேணவாவிற்பிறந்த கடின உழைப்பால் அமரர் குடுவயதில் நித்திய நித்திரையானமை எமது தூரதிட்டமே;

'அத்து விதத்துவ வாழ்வில் நின்று ஒளிர்வாராக':

'' சண்முக சுந்தரனார் சேவை நலமதை
மண்முக மெண்டிசையு மேற்றுவம் — விண்மீதும்
சுந்தரனாய் நீடுழி சோபித்து வாழ்ந்திடவே
கந்தனே யுன்னருள் கூர்.'''

எனக்கேட்டு அமைதி பெறுவோம்:

சிந்தனைத் துளிகள் :

சோறும் கூத்தும் இருவகைத் தானங்கள்: முன்னது உடலுக்கும் பின்னது உயிருக்கும் உரியவை. நோய் வாய்ப்பட்ட ஒருவர் தப்பும்போது நேர்த்திக்கடன் வைப்பார். அதன்படி குறிப்பிட்ட நல்ல நாளிலே அன்னதானம் நண்பகல் நடக்கும். அறிவுத் தானமாகிய கூத்து அன்று இரவு நடக்கும்.

கூத்து முடிந்த பின்னர் துலாவிலே, கிணற்று மிதியிலே, தலை மடையிலே,, மந்தைக்குரிய புல் வெளியிலே, புலத்திலே, களனியிலே, பனங்காய் காவல் கொட்டிலிலே எல்லாம் பல நாட்களாக அன்றைய பார்வையாளர்கள் ஒலிப்பார்: அப்போது அண்ணாவியார் உள்ளம் குளிரும்;

S. THURAISINGHAM
Retired Master Burner Instructor (Cement)
Kankesanturai.

A Gentleman Par Excellence

The sudden demise of Mr. Shanmugasunderam came as a rude shock to me. His passing away has created a void which cannot be easily filled. He was a man noted for his sincerity, integrity and strength of character.

He became internationally known as a Teacher, Principal, a great writer and a Tamil Research Scholar. He won many Scholarships to India to do his research even after his retirement.

He was a Juror with me for nearly 10 long years at the Supreme Court of Jaffna. He used to advise me, never to send an innocent man to Jail or gallows. He always held the balance of Justice evenly.

It is a pity that God Almighty had thought it fit to take him away from our midst. He had always endeared himself by his never failing kindness, hospitality and consideration, as well as by his constant cheerfulness, great fellowship and sympathy - qualities which made him friends every where he worked, those who had the privilege of knowing him while he lived cannot forget his many acts of kindness to all sorts

of people. His unflinching charms, his cheerful disposition and above all his unflinching support of every movement was well known.

His life was a splendid example for others for kindness, complicity, patience and devotion.

He was happily married and was a devoted husband and loving father.

His untimely death is a reparable loss not only to his family but to the entire Tamil Community.

On behalf of the large circle of friends and admirers, I extend my deep sympathy to his sorrowing widow and children,

“Aye, rest constant for thou hast won,
A tomb that kings might wish in vain,
About thee shines the all seeing sun,
And roars the many sounding man”

புலவர் ம. பார்வதிநாதசிவம்

நின்புகழ் நிலைக்கும்

வாழிய நின்புகழ் வாழிய நின்புகழ்
வண்டமிழ்ப் பற்றும் வளர்கலைப் பற்றும்
கொண்ட மேலோய் வாழிய நின்புகழ்
தனித்தமிழ் வளரவும் தமிழ்இசை வளரவும்
அல்லும் பகலும் அயரா துழைத்தனை
நாவல் சிறுகதை நாடகம் ஆய
பல்துறை இலக்கியப் பணியினால் உயர்ந்தனை
சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசை
இருமுறை பெற்றனை யாவரும் உவப்புற
ஆசிரியத் தொழில் தன்னிலே நீதான்
ஆண்டுகள் பலவாய்ச் சிறப்புற உழைத்தனை
நின்னிடம் கற்றோர் வைத்தியர் ஆயினர்
பொறிஇய லாளர் ஆசிரியர் என
இன்னும் பல்துறை தம்மிலும் உள்ளனர்
சுற்றத் தவர்பாற் பற்றுநீ கொண்டனை
வேண்டும் உதவிகள் யாண்டும் புரிந்தனை
நண்பர் தம்மையும் பண்புடன் பேணினை
எல்லோர்க்கும் மே இனியராய் வாழ்ந்தனை
ஆங்கிலப் புலமையும் அருந்தமிழ்ப் புலமையும்
மொழிபெயர்ப் பாற்றலும் சொந்தமாய்க்
கொண்டனை

எப்பணி தன்னை மேற்கொண்டிடும்
அப்பணி தன்னைச் சிறப்புடன் ஆற்றுவை
இன்றுநீ விண்ணகம் எய்தினும் நின்புகழ்
என்றுமே நிலைக்கும் என அறிந்தனமே!

திரு. ச. விநாயகரத்தினம்

செயலர்,

சிவநெறிக் கழகம்

தமிழுணர்வு ஊட்டிய தகுதியாளன்

“ தசம் ” என்ற புனைபெயரில் மறைந்தும் தமது சொந்தப் பெயரிலும் ஈழத்தில் நல்ல இலக்கிய சேவை செய்த திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் இன்று நம்மிடையே இல்லை. அவருடைய புதிய எண்ணக் கருத்துக்களைக் கொண்ட இலக்கியப் படைப்புகளை நாம் இனிமேல் காணாதல் இயலாது. அவர் சென்ற 1986-07-29 ஆம் நாள் இறைவனடி சேர்ந்துவிட்டார் என்பதை உணர்ந்த ஈழத்து இலக்கிய உலகம் மிகுந்த துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கின்றது.

திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் கலைமாணிப் பட்டம் பெற்றவர். ஆங்கு பேராசிரியர் கலாநிதி கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடமும் பேராசிரியர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் அவர்களிடமும் முறையான தமிழ்ப் போதனை பெற்றவர். அவர்களுடைய சிந்தனைகளைத் தாம் சுமந்துவந்து வெளியுலகிற் பரப்பியவர்; பட்டம் பெற்று வெளியேறியவுடனே இலங்கைத் தமிழ்த் தினசரியாகிய தினசரன் பத்திரிகையில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியேற்றார்; தமது புதிய எண்ணங்களை அப்பத்திரிகையின் வாயிலாக உலகறியக் கொடுத்தார்.

இதன்மேல் தெல்லிப்பழை, மகாஜனக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணியேற்றார்; அக்காலத்தில் அதிபராகவிருந்த அமரர் திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்களுக்குப் பெருந்துணையாகிக் கல்வித்துறை ஆக்கப்பணிகள் புரிந்தார். க. பொ. த. உயர் தர வகுப்புகளில் அரசியல், வரலாறு, தமிழ் முதலாம் பாடங்களைத் திறமையாகக் கற்பித்து மாணவர் சிறந்த தேர்ச்சிபெற உதவினார்; ஆங்கிலத்தைத் தமிழிலும், தமிழை ஆங்கிலத்திலும் மொழிபெயர்த்து வெளியிடுவதில் வல்லவராக விளங்கினார்.

தமது கருத்துக்களை மேடையில் எடுத்துக் கூறுவதற்குக் கூசாத பேச்சாளர். தினகரன் பத்திரிகையின் உதவி ஆசிரியராக இருந்த காரணத்தால் பல்வேறு விதமான அரசியற் கொள்கைகளையும் அலசி ஆராய்ந்து தமிழருக்குத் தனியாட்சி வேண்டுமென்ற முடிவைக் கொண்டவராய்த் திகழ்ந்தார். தமிழ் அரசியல் தலைவர்களிடம் அபிமானமும் மதிப்பும் உடையவராய் வாழ்ந்த இவர் மாணவரிடையே நன்மதிப்பையும் பெற்றார்.

“ தசம் ” அவர்கள், அழிந்து போய்க்கொண்டிருந்த தமிழ்க் கலைகளுக்குப் புத்துயிர் ஊட்டவேண்டும் என்ற கொள்கையில் உறுதி உடையவராய் இருந்தார். இந்த உறுதிப்பாட்டினால் கரகம், காவடி, நாட்டுக்கூத்து, கிர்த்தனங்கள் போன்ற பழைய ஏட்டுப் பிரதிகளிலிருந்தவற்றைப் படித்து அவற்றைப் பதிப்பித்துத் தமது கருத்துக்களை உணர்த்தும் கட்டுரைகளை எழுதித் தமிழ் உலகிற்குப் பரப்பினார். பழைய கலைகளை ஆராய்வதற்காக அவற்றில் வல்லவரைத் தேடிக்காண்பதற்கு ஊர்கள் தோறும் சென்றார்.

சிவநெறிக் கழகப் புரவலராய் இவர் அரும்பணி புரிந்துள்ளார். கழகம் நடத்தும் ஆக்கப் பணிகளில் ஊக்கம் காட்டி உதவினார். கடந்த ஆண்டு கழகம் நடத்திய இராஜராஜசோழன் முடிசூடிய ஆயிரம் ஆண்டு விழாவில் மிக ஊக்கம் கொண்டு தொடக்கவுரை கூறி விழாவிற்கு வந்த பேச்சாளரை நெறிப்படுத்தி அவ்விழாவைத் திறமையுடன் நிகர்த்தார். அவ்விழாவிற்கு கலந்து கொண்ட பொரியோர்களின் உரைகளை நூல்வடிவாக்கவேண்டும் என்று எம்மைத் தூண்டி தின்றார்.

எமது தமிழும் தமிழ்க் கலைகளும் புத்துணர்வோடு திகழ வேண்டும் என்ற ஆர்வத்துடன் இறுதிவரை பணிபுரிந்து நின்ற திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களை இழந்து தவிக்கும் அன்புத் துணைவியாருக்கும் ஆழ்ந்த கவலையோடு வேதனைப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும் எமது ஆழ்ந்த அனுதாபங்கள் உரியன. அன்றோன் ஆத்மா சாந்தியடைய எல்லாம் வல்ல இறைவனை வேண்டுகின்றோம்.

திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களின்

புனைபெயர்கள்

சண், சண்முகம், நையாண்டி, தசம், நிறை

திரு. வி. எஸ். கணேசலிங்கம்
சட்டத்தரணி

மாவை தந்த தமிழறிஞர்

பத்திரிகை ஆசிரியராகவும், கல்லூரி ஆசிரியராகவும், அதிபராகவும், நூலாசிரியராகவும், ஆய்வாளராகவும் திகழ்ந்து, பிறந்த மண்ணுக்குப் பெருமை தேடித் தந்த பெருமகனை நாம் இழந்துவிட்டோம்.

தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளுப் பாடிய சின்னக் குட்டிப்புலவர், மாவை யமக அந்தாதி பாடிய பொன்னம்பலபிள்ளை, சுபத்திரை விலாசம் பாடிய வேலுப்பிள்ளை உபாத்தியாயர், திருவாசகத்துக்குப் பேருரை தந்த நவநீத கிருஷ்ணபாரதியார் போன்ற பல தமிழ் அறிஞர்களைத் தந்த மாவீட்டபுரத்தில் தமிழ்ப்புலமை அற்றுவிடவில்லை என்பதற்குப் பெரும் சான்றாக விளங்கியவர் திரு. சண்முகசுந்தரனார்.

மாவீட்டபுர வரலாற்றுப் பெருமையை மட்டும் அறிந்தவர்களுக்கு அது கலை வளர்த்த வரலாற்றையும் மாவை ஆதினம் கலைவளர்ச்சிக்கு மையமாக இருந்து கலைஞர்களுக்கு, குறிப்பாக இசைவேளாளர்களுக்கு அளித்த ஆதரவும் கௌரவமும் பற்றித் தமது நூல்கள் மூலமாக அறியவைத்தார். கிரிமலை பற்றி ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்பட்டு ஆதாரபூர்வமான நூல்கள் வெளிவரவில்லையே என்று கவலை கொண்டு அதற்கான ஆரம்ப முயற்சிகளில் ஈடுபட்டிருக்கையில் இறைவன் அவரை அழைத்துக்கொண்டான்.

இந்த உத்தமரின் உயிர் கந்தன் திருவடி நீழலில் அமைதி பெறுக.

திரு. பொ. கண்ணப்பர்
தெல்லிப்பழை

நிறைகுடமாக வாழ்ந்த உத்தம நண்பர்

ஜின்மையில் அமரத்துவம் அடைந்த திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் எனது நீண்டகால நண்பர். மகாஜனக் கல்லூரியில் நூலகராகப் பணியாற்றிய எனது தமையனுக்கும் அதே நேரத்தில் மகாஜனக் கல்லூரியில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களுக்கும் ஏற்பட்ட உத்தம நட்பு, பின்பு குடும்ப நட்பாக மாறியது அவர் எங்கள் சுகதுக்கவைவபங்களில் பங்குகொண்டார். அதேபோல நானும் அவரது சுகதுக்கவைவபங்களில் பங்குகொண்டேன்.

எனது கடையின் நீண்டகால வாடிக்கையாளரான இவர் எனது வர்த்தக முன்னேற்றத்திலும் பெரும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். கடைக்கு வரும் நேரங்களில் எல்லாம் கடையின் முன்னேற்றம்பற்றி ஆலோசனை கூறுவார்.

சிறந்த ஆசிரியராக விளங்கிய இவர் நாவல், சிறுகதை, நாடகம் முதலிய பலதுறைகளிலும் முயன்று பல நூல்களை வெளியிட்டார். இவருடைய நூல்கள் அறிஞர் மத்தியிற் பெரும் பாராட்டைப் பெற்றன. இலக்கிய உலகிலும் ஆசிரிய உலகிலும் பெருமதிப்புப் பெற்ற இவர் பழகுவதற்கு மிகவும் இனியவர். “நிறைகுடம்” என்று சொல்லத்தகுந்த இவர் மிகவும் அடக்கமான சுபாவம் கொண்டவர்.

நீண்டகாலம் வாழ்ந்து தமிழுக்குப் பணிபுரிய வேண்டிய இவர் தமது அறுபதாவது வயதில் விண்ணகம் எய்தியது தமிழ் உலகிற்குப் பெரும் இழப்பு. இவரது நண்பராகிய நான் ஒரு உத்தம நண்பனை இழந்துவிட்டேன்.

திரு. அ. பஞ்சாட்சரம்
செயலாளர்,
பண்டிதமணி நூல் வெளியீட்டுச்சபை.

சிந்தனையாளர்

“சுவாரிக்கு முதல் நாள் எல்லாம், மாட்டின் ஏரியைத் தட்டி, உடலை உருவி, காலத்தடவி விடுவார்கள். சுவாரி முடிந்ததும் துணியைச் சுடுநீரில் நனைத்து ஒத்தடம் பிடிப்பார்கள். பச்சைத் தேங்காய் மட்டையைச் சூடாக்கி உருவி விடுவார்.”

‘யாழ்ப்பாணத்து மாட்டுவண்டிச் சுவாரி’ என்ற நூலில் நூலாசிரியர் திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டிருக்கின்றார்கள். இந்தப் பகுதியை ‘வாசிக்க வாசிக்கச் சுவாரி இரசிகர்களுக்குப் பெரும் இரசனை ஏற்படும் என்பது நிச்சயம்; இன்னும் எத்தனையோ இரசமான சம்பவங்கள் இந்நூலில் உள்ளன. யாழ்ப்பாணத்து மாட்டு வண்டிச் சுவாரி என்ற நூல்; அவர் காலத்தில் வெளிவந்த அவரது இறுதிப் படைப்பு வள்ளி திருமண வேட்டைத் திருவிழாப் பாடல் இதற்கு ஒன்று முந்தியது எனலாம்,

விஷயத்தைப் பூரண அம்சங்களோடு எடுத்துச் சொல்லுவதில், எழுதுவதில் வெகு சாமர்த்தியம் உடையவர் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்;

பூதத்தம்பி நாடகமாயிருக்கலாம், யாழ்ப்பாணத்து இசை வேளாளர், மாவை முருகன் காவடிப்பாட்டு, ஈழத்துச் சித்தர் சிந்தனை விருந்து, கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை முதலான நூல்களாயிருக்கலாம்; எந்த நூலிலும் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களது சிந்தனை வளம் நிரம்பியிருப்பதை வாசக நேயர்கள் இனிது காண்பார்கள். எடுத்துக்கொண்ட விஷயத்தை விரிவுபடுத்தும் நோக்கில், வீணாக அலட்டும் தன்மை இவருக்கு என்று வது இருந்ததில்லை; இரத்தினச் சுருக்கமாய் எழுதுவார்கள்; கருத்துக்களோ மிக ஆழமாக இருக்கும்;

எவராவது ஒருவர் தாம் எடுத்துக்கொண்ட பொருளைச் சிறப்பாக எழுதுவதில் - பேசுவதில் குறைவிடுவாரேயானால், அவரை அழைத்து “இப்படி எழுதினால் நல்லது; இவ்வாறு

பேசினால் இன்னும் நல்லது” என்று அறிவுரை கூறிப் பொருள் முட்டுப்பாடு உடையவர்களைக் கைதூக்கி விடுவதிலும் தமக்குத் தாமே இணையானவர் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்.

இலக்கிய வழி:

1964இல் நிகழ்ந்த ஒரு சம்பவத்தை வெகு அழகாகக் கூறு கின்றார்கள் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்:

“பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களைக் கெசமும்பிற் சந்தித்தேன். ‘நல்லது நீ வந்துவிட்டாய், பண்டிதமணி சுகமாக இருக்கிறாரோ?’ என்றார்.”

“யார்” என்று நான் கேட்டுவிட்டேன்.

‘நாவலர் என்றால் ஒரே ஒரு நாவலர். பண்டிதமணி என்றால் ஒரே ஒரு பண்டிதமணி தான். பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை எழுதிய இலக்கிய வழி என்ற நூலைப் பல்கலைக்கழகப் புதுமுக வகுப்புத் தேர்விற்குப் பாட நூலாக்கக் கருதியுள்ளோம்’ என்றார் பேராசிரியர்.

இவ்வாறு ‘கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை’ என்ற நூலிற் குறிப் பிட்டிருக்கின்றார் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். இலக்கிய வழி விஷயமாகப் பேராசிரியரின் தூதுவராகப் பண்டிதர் ஐயா அவர்களிடம் வந்த திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள், அவ்விஷ யத்திற் பெருவெற்றியும் அடைந்தார்கள்.

திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் அடிக்கடி திருநெல்வேலிக்குப் பண்டிதர் ஐயா அவர்களைச் சந்திக்க வருவதுண்டு. பல விஷ யங்கள் பற்றியும் பேசுவார்கள். புலமையுலகைப் பற்றிய தாகவே பேச்சுக்கள் இருக்கும். இவர்களது உரையாடலில் இருந்து புதிய பல விஷயங்களை அறிந்து அநுபவிக்கக் கூடிய தாகவும் இருக்கும்.

திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் மிகச்சமீபத்தில் பண்டிதர் ஐயாவைப் பற்றி எழுதிய ஒரு கட்டுரையில் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்: “பண்டிதமணியிடம் சென்ற நான், ஒருநாள் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை பற்றிய பேச்சைக் கிளப்பினேன். இப்படிப் பண்டிதமணியை ‘நோண்டி’ விட்டால் போதும், மணிமணியான கருத்து வெள்ளம் பெருகும். பேரா சிரியர் கணபதிப்பிள்ளையின் ‘காதலி ஆற்றுப்படை’ என்னும்

செய்யுள் நூல் பற்றிப் பண்டிதமணி பேசினார்; பழைய இலக்கிய வடிவை வைத்துப் புதிய பொருளைக் கையாளலாம் என்பதைப் பண்டிதமணி விளக்கினார்; இதன் மறுபதிப்பை உரையுடன் வெளியிடும்படி கேட்டார். பண்டிதமணி தானும் உதவி செய்வ தாகக் கூறினார். இது கைகூடவில்லை. கலையருவியும், பண்டித மணியும் இன்று மறைந்து விட்டனர். பண்டிதமணியின் தூய எண்ணம் இன்று கைகூடவில்லை” என்கின்றார்.

கட்டுரையின் இறுதியில், தமது ஆசையை வெளிப்படுத்து கின்றார் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். “ஈழத்துப் புலவர் பலரின் ஆக்கங்களுக்குப் பண்டிதமணி முன்னுரை வழங்கியுள் ளார்; பாராட்டு வழங்கியுள்ளார்; சுவைக் குறிப்பு எழுதியுள் ளார். இவற்றைத் திரட்டி ஆராய இளம் தலைமுறையினர் முன் வரவேண்டும். இதை வழி நடத்த வல்லவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழக உபவேந்தர் பேராசிரியர் ச. வித்தியானந்தன் அவர்களே. அந்த நல்ல நாளை எதிர்பார்ப்போமாக.”

நல்லநாளை எதிர்பார்த்து நின்ற திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள், தாம் கொண்ட ஆசை நிறைவு பெறாத நிலையில், எதிர்பாராத விதமாக இயற்கை எய்தியமை, கலையருவி கண பதிப்பிள்ளை அவர்களையும், பண்டிதர் ஐயா அவர்களையும் காணும் விருப்பினாலோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

அறிஞர்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகளை மரபு பிறழாமல் சுவைபடத் தருபவர் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். பேரா சிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் வரலாற்றை ‘கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை’ என்ற தலையங்கத்தில் எழுதினார்கள். இந்நூல் ஐலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்தின் பரிசைப் பெற்றது. துர்க்கா துரந்தரி, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி பண்டிதை தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் வாழ்க்கை வரலாறு ‘சிவத்தமிழ்ச் செல்வம்’ ஆக வெளிவந்தது; உபவேந்தர் பேராசிரியர் சுப்பிர மணியம் வித்தியானந்தன் அவர்கள் வாழ்க்கை வளத்தை ‘கலைமகிழ்நன்’ மூலம் தெரிவித்திருக்கின்றார்கள்; அறிஞர்கள் பலரதும் பாராட்டுக்களை இந்நூல்கள் பெற்றன என்பது குறிப் பிடத்தக்கது.

பண்டிதமணி அவர்களின் பாராட்டு :

“ கலைமகிழ்நன் ” என்னும் நூலை இயற்றியவர் உபவேந்தர் அவர்களின் மாணவரும், பிரபல எழுத்தாளரும், பிரசித்திபெற்ற மகா ஜனக் கல்லூரியின் அதிபருமான திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்: கலைமகிழ்நனில் உள்ள அருமையும் பெருமையும் வாய்ந்த கருத்துக்கள் கல்விமான்களுக்கு நல்விருந்து, கிடைத்தற்கரியதொரு பொக்கிஷசரலை கலைமகிழ்நன். உபவேந்தர் அவர்களையும் நூலையும் நூலாசிரியரையும் பெரிதும் பாராட்டுவோமாக.”

என்று பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்களைப் பெரிதும் பாராட்டி இருக்கின்றார்கள்.

பேரறிஞர்கள் பலரும் வாழ்த்த வாழ்ந்தவரான பல்கலை வல்லுநர் திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் இவ்வளவு விரைவில் மறைந்தமை எமது தவக்குறைவையே காட்டுகின்றது:

வாழ்வு பெற்ற வல்லி

யாழ்ப்பாணத்து மாவீட்டபுரத்தைக் களமாகக் கொண்டு அங்கு கந்தசுவாமிக்குச் சோழ இளவரசி கோயில் கட்டுவதை விளக்க எழுந்த நாடகமாகும். சோழர் காலப் பிரிவிலே தமிழகத்தில் ஆலயங்களின் வரலாறுகளை நாடகங்களாய் யாத்து ஆடும் வழக்கம் (பூம் புலியூர் நாடகம்) இருந்தது..... அந்த மரபினைப் பேணுவார் போல வாழ்வு பெற்ற வல்லியைத் தல நாடகமாக ஆசிரியர் எழுதியுள்ளார்.

நாடகம் முழுவதும் மாவீட்டபுரம் கந்தசாமி கோவிலின் புனித மணம் கமழ்வது போன்ற மயக்க நிலையை உண்டாக்கி அதன் மூலம் பக்தியுணர்வுகளை ஆசிரியர் நிறைவு செய்கிறார்.

க. சொக்கலிங்கம், எம். ஏ.

ஈழத்துத் தமிழ் நாடக இலக்கிய வளர்ச்சி,
முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம், யாழ்ப்பாணம் 1977
பக். 167-68

கலாநிதி சி. மௌனகுரு

விரிவுரையாளர்,
நுண்கலைத்துறை,
யாழ். பல்கலைக் கழகம்;

இறப்பும் இழப்பும்

தன்னை விளம்பரப்படுத்திக் கொள்ளாது கலை, இலக்கியத்துறைக்குப் பணிபுரிந்த ஒரு ஜீவன் அது —

எப்பொழுதும் தமிழ்க்கலை, தமிழ்ப் பாரம்பரியம் என்று சிந்தித்த உள்ளம் அது —

உத்தியோகத்தினின்று ஓய்வு பெற்ற பின்னரும் தனது வீட்டின் ஓர் அறைக்குள் உட்கார்ந்துகொண்டு எழுதி எழுதிக்குவித்த உடல் அது —

இந்த ஜீவன்; உள்ளம்; உடலின் உரிமையாளர் அமரர்த: சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்: இன்று அவர் நம்மிடையே இல்லை. ஆனால், அவர் எழுதிய நூல்களும், அவர் விட்டுச்சென்ற சிந்தனைகளும் நம்மோடு உள்ளன.

தக்கார் தகவிலர் என்பது அவரவர்
எச்சத்தாற் காணப் படும்;

திரு: சண்முகசுந்தரம் விட்டுச்சென்ற எச்சங்கள் அவரது நூல்களும், எழுத்துக்களும். இலக்கியம், நாடகம், மக்கள் கலை, வாழ்க்கை வரலாறு, ஆராய்ச்சி என்ற பல துறைகளில் அவர் நூல்களை வெளியிட்டார். நூல் வெளியீட்டில் அவருக்குக் கென்றொரு பாணி இருந்தது: பத்துப் பக்கங்களுக்குக் குறை யாததாய் எழுபத்தொரு பக்கங்களுக்குக் கூடாததாய் அவரது நூல்கள் இருந்தன. சிறிய நூல்களாயினும் பல தகவல்களை அவை எமக்குத் தருபவை.

நூல் வெளியீட்டில் அவருக்கென்று ஒரு தனித்துவமான பாணி இருந்தது போலவே, அவருக்கென்று ஒரு தனித்துவமான எழுத்து நடையும் இருந்தது:

அவர் சிறப்பாகவும், விரும்பியும் ஈடுபட்ட துறைகள் இரண்டு. ஒன்று நாடகத்துறை, மற்றது மக்கள் கலைத்துறை. அவரது நாடகங்கள் பெரும்பாலும் ஈழத்தமிழர் வரலாறு பற்றியவை. அவ்வகையில் அவர் ஓர் ஈழத்தமிழர் வரலாற்று நாடக ஆசிரியராகின்றார். பின்னாலில் அவர் மக்கள் கலையிலேயே தன் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்தினார்.

மக்கள் கலை பற்றியும், ஈழத்துக் கலைமரபு, இசைமரபு பற்றியும் அவர் எழுதிய நூல்கள் இத்துறையில் மேன்மேலும் ஆய்வு மேற்கொள்ள முயல்வோருக்கு வழிகாட்டிகளாகும். இன்றைய எமது தலைமுறையினருக்கு நமது பண்பாட்டின் வேர் களை அவர் நூல்கள் காட்டுகின்றன; காகப்பிள்ளையார் மாண்மியம், குருவிச்சிறாய்ச்சி சலிப்பு, கண்ணகி அம்மன் கஞ்சி வார்ப்புத் தண்டற்பாட்டு, வன்னிவள நாட்டுக் கூத்து மரபு எனப் பழைய திசைகளை நோக்கி இளம் தலைமுறையினரைத் திருப்புவன அவரது நூல்கள். யாழ்ப்பாணம் என்ற குறுகிய தமிழ் வட்டத் தினுள் நிற்காது, மன்றார், வன்னி, மலைநாடு, மட்டக்களப்பு என்று தமது தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தை விரித்து நோக்கிய உண்மை மகன் அவர். அவர் பார்த்த தமிழ்ப் பாரம்பரியத்தினுள் தமிழ் பேசும் இஸ்லாமிய, கிறிஸ்தவர்களும் அடங்கினர்.

1960 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அவரோடு எனக்கு உறவுண்டு. பேராசிரியர் சு. வித்தியாணந்தன் தயாரித்த கர்ணன் போர் நாடகத்தை மகாஜனக் கல்லூரியில் 1961 இல் மேடையேற்ற நாம் வந்தபோது அவரோடு அறிமுகமாகும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. அன்றிலிருந்து அவரோடு நெருக்கமான உறவு ஏற்படலாயிற்று. அது தந்தை - மகன் உறவாக விரிந்தது.

இலங்கைக் கலைக்கழகத் தமிழ் நாடகப் பிரிவில் பேராசிரியர் சு. வித்தியாணந்தனின் கீழும், பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் கீழும் திரு. சண்முகசுந்தரத்துடன் ஆறு, ஏழு வருடங்கள் தொடர்ந்து பணியாற்றிய காலத்தில் அவரோடு கொண்ட தொடர்பு மேலும் இறுகியது. நாடகத் தெரிவுக்காகவும், கிராமியக் கலை நிகழ்வு ஒழுங்குகளுக்காகவும் கலைக்கழகம் சார்பில் அவரோடு, வவுனியா, மன்றார், புதுக்குடியிருப்பு, முல்லைத்தீவு ஆகிய பகுதிகட்கும் யாழ்ப்பாணத்தின் கிராமப் புறங்களுக்கும் செல்லும் வாய்ப்புக் கிட்டியது; இத் தனிவழிப் பயணங்கள் மேலும் எமது உறவைப் பெருக்கின; அவரிடமிருந்து நான் கற்றவை எவ்வளவோ.

மிகச் சரதாரண கிராமியக் கலைஞர்களுடன் திரு. சண்முகசுந்தரம் உரையாடுவது மிகச் சுவாரஸ்யமாயிருக்கும்; அவர்கள் நிலைக்கு இறங்கி அவர்களோடு உரையாடுவார். பழைய விடயங்களையும், தகவல்களையும் எமக்குரைக்கும் அவரது பாணி இன்னொரு சுவையைத் தரும். நிறையப் புதுத் தகவல்களை எப்போதும் அவரது உரையாடல் தரும். புதுச்சிந்தனைகளையும் தூண்டும்;

கூத்துக் கலையில் அவருக்கு மிகவும் விருப்பம். மக்கள் கலையில் தீவிர ஈடுபாடு. நேரில் என்னைக் காணும் போதெல்லாம் இத்துறையிற் செய்யவேண்டிய வேலைபற்றி எடுத்துக் கூறுவார். வேலை செய்யும்படி உரிமையோடு வேண்டுவார். கட்டுரைகள் எழுதும்படி கண்டித்துக் கடிதம் எழுதுவார்; எனது சில கட்டுரைகளுக்கு அவரது கண்டிப்புமிக்க, உரிமையோடு கூடிய வற்புறுத்தல்கள் காரணமாக இருந்திருக்கின்றன.

மனிதன் இயல்பாகவே இயங்கும் ஓர் உயிரி. எனினும் பிறரின் உற்சாகமும், ஊக்குவிப்பும் அவனை மேன்மேலும் தீவிரமாக இயங்க வைக்கின்றன. எப்போதும் நான் சில காரியங்களையாவது செய்வதற்கு என்னை உற்சாகப்படுத்தி ஊக்குவிக்கும் சிலருள் ஒருவர் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள்.

அவர் இறப்பு, எனக்கோர் இழப்பு.

வெளியீட்டுத் திட்டம்:

முல்லைப் பூங்கொத்து - I

(த. சண்முகசுந்தரம் சிறு கதைகள்)

1. வீட்டுக்கணக்கு (தினகரன், 24-2-80)
2. காட்டுக்கோழி (ஈழநாடு, 3-2-80)
3. உறவுகள் தொடர்கதை (சிந்தாமணி, 11-5-80)
4. இவர்களுக்காக நான் வாழ்வேன் (சிந்தாமணி, 30-1-80)
5. மண்ணை உண்டாக்க வணிகம் (ஈழநாடு, 26-10-80)
6. இறுதி ஒட்டம் (சிந்தாமணி, 12-3-85)
7. தனிப்பிறவி (கலைக்கண், 23-3-73)
8. நடாத்துநர் வாழ்க்கை நடாத்துகின்றார் (ஈழநாடு)
9. புனையும் புனக்கல்லும் (தினகரன், 28-11-82)
10. தட்பியது விந்தை (இலங்கை வாடுகை)

திரு. ச. சிவசுப்பிரமணியம், B. Sc., Dip. Ed.
முன்னாள் அதிபர்,
கல்வி அதிகாரி

மாணவர்களின் முன்மாதிரி

எமது கல்லூரியில் ஏறத்தாழக் கால் நூற்றாண்டு கலைத்துறை ஆசிரியராகவும், பின் உப அதிபராகவும் கடமையாற்றிய திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் இவ்வாண்டு ஆரம்பத்தில் (1975) வேறுபாடசாலைக்கு மாற்றப்பட்டார். கல்லூரியின் ஆக்கப்பணிகள் அனைத்திலும் அயராது உழைத்த அவர்கள் சமூகவியற்கழகம், தமிழ்மன்றம் முதலிய மன்றங்களின் பொறுப்பாசிரியராகவும் பணியாற்றினார்.

இவரது முயற்சியால் மாணவரது சிறுகதைகளைக் கொண்ட இளம் முல்லை என்ற சிறுகதைத் தொகுதி வெளியீடும் தொல்பொருளியற் கண்காட்சியும் நடைபெற்றன. இவர் சில காலம் மகாஜனன் இதழின் பதிப்பாசிரியராகவும் இருந்தார்.

சாகித்திய மண்டலம், கலைக் கழகம் ஆகியவற்றின் பரிசுகளைப் பெற்ற இவர் பல நூல்களையும் எழுதி வெளியிட்டார். இவர் இலக்கியத் துறையில் மாணவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாகத் திகழ்ந்தார்.

ஒராண்டு உப அதிபராகப் பணியாற்றிக் கல்லூரியின் வளர்ச்சிப் பணிகளில் எமக்குத் துணையாக இருந்து உழைத்தார். கல்லூரியின் மரபுகளைத் தழுவி நிகழ்ச்சிகளை நடத்துவதில் இவர் காட்டிய ஆர்வம் குறிப்பிடத்தக்கது. இவர் பழைய மாணவர் சங்க இணைச் செயலாளர்களுள் ஒருவராகவும் இருந்தார்.

அதிபர் அறிக்கை,
மகாஜனக் கல்லூரி
தெல்லிப்பழை
1975-06-24

முதல் முடிக்கம்

திரு. த. சண்முகசுந்தரம்

ஆரியமும் தமிழும்

தமிழிலே ஆரிய நாகரிகக் கலப்பினால் ஏற்பட்ட ஆரியச் சொற்களைப் பேசும்பொழுதும் எழுதும்பொழுதும் தமிழ் மக்கள் ஒதுக்குதல் வேண்டுமோ என்ற ஐயப்பாடு தமிழ்நாட்டில் எழுந்து உலவுகின்றது. பிறமொழிச் சொற்கள் இல்லாத தூய தமிழில் எழுதவேண்டும் : என்பர் ஒரு சாரார். பிறமொழிக் கலப்பு சொல்வளம் பெருக்கும். அதனால் தமிழ்மொழி ஆங்கில மொழியைப் போலச் சொல்வளம் பெருகி நிற்கின்றது. ஆகையால் பிறமொழியை அகற்றுவது தமிழ்மொழிக்கு மெலிவைக் கொடுக்கும் என்பர் மறுசாரார். இருவர் கூற்றும் ஒவ்வொரு அளவுக்கு உண்மையுடைத்து. இக் கூற்றை ஆராய்மிடத்து ஆங்கில மொழியின் நிலையைச் சிறிது எடுத்துக்கொள்ளலாம்; ஆங்கில மொழி அங்குளோ - சாக்சுசன் (Anglo - Saxon) என்னும் மொழியை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுந்தது. காலத்துக்குக் காலம் அவர் நாகரிகத்தோடு கிரேக்க, உரோம மொழிகளும் கலைகளும் போய்ச் சேர்ந்ததன் காரணத்தால் இவ்விரு மொழிச் சொற்களையும் பெரும்பாலும் கையேற்றது. இம்மொழிச் சொற்களும் பிறமொழிச் சொற்களும் ஆங்கிலத்தின் பண்டை உருத்தெரியாது முடிவிட்டன. இன்று ஆங்கிலத்தின் நிலை இரங்கற்பாலது. ஏன் எனில், ஆங்கிலம் உள்ள வேளும் தனித்து நிற்கமுடியாது. நிற்க, ஆங்கிலமொழிக்கு நடந்தது தமிழ் மொழிக்கு நடந்தது:

பண்டைக் காலத்தில் ஆரியமும் தனது பண்பாட்டையும் கலைவளையும் தமிழ் மொழிக்குள் செலுத்த முயன்றது அமையாது தமிழ் மொழியையும் உருக்குலைக்கப் பெரிதும் முயன்றது. தமிழ் மக்களுடைய பண்பாடுகளும் கலைகளும் மிகவும் ஒங்கியிருந்தமையாலும் பழையவற்றை இலேசிலே கழித்துவிடும் தன்மை தமிழ் மக்கள் இயல்புக்கு மாறானதாகையாலும் இவ்வாறு அடித்த ஆரியப்புயலில் தப்பித் தலைநிமிர்ந்தது தமிழ். ஏனெனின், இவ்வாறு வந்த சொற்களும் கலைப் பண்புகளும் தமிழ்மொழிக்கே இன்றியமையாதனவாக முடியவில்லை. ஆரியம் தமிழுக்குப் பக்கத்துணையாகவே நின்றவந்தது. ஒரு பக்கத்

துணையை யாம் வேண்டிய நேரத்தில் தீயன் எனக் கண்டால் அகற்றிவிடலாமல்லவா? அதே போலத் தமிழ் மொழியும் ஆரியக் கலைப் பண்பையும் அதன் சொற்களையும் வேண்டிய நேரத்தில் அகற்றிவிடலாம். கிரேக்க, உரோம மொழிகள் ஆங்கில மொழியை உருக்குலைத்தது போல ஆரியம் தமிழை உருக்குலைக்க வில்லை; இஃது தமிழ்மொழியைப் பேசினோரின் ஆற்றலுக்குச் சான்றாகும்.

ஆரியர் தமிழ் மொழியை உருக்குலைப்பதற்கு எடுத்துக் கொண்ட முயற்சியை இன்னும் கைவிட்டபாடிவலை..... பண்டைக்காலம் தொட்டு தமிழ் மக்களுக்குள் வழங்கிவந்த எத்தனையோ தூய தமிழ்ச் சொற்கள் எடுத்தாளுவாரற்று ஒரு மூலையிற் கிடக்க அவைக்குப் பதிலாக ஆரியச் சொற்களையும் 'பிற மொழிச் சொற்களையும் எடுத்து ஆளுவது என்பது எங்ஙனம் பொருந்தும்? எமது மொழியில் அவை அவைக்கு வேண்டிய சொற்கள் இல்லாத காலத்து ஆரியத்திற்கோ பிறமொழிக்கோ அச்சொற்களைக் கடன்கேட்டுப் போவதே முறை. அவை மொழியில் கிடக்க அவற்றிற்குப் பதிலாக வேறு மொழிகளுக்குப் போவது முறையாகுமா? இவ்வாறு பிறசொற்களைப் பாவித்தால் சிரிப்புக்கு இடமாகமாட்டோமா?

— இளங்கதிர்,

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச்சங்க மலர்
மலர் 1, இதழ் 1, 1948 — 1949

[திரு: த. சண்முகசுந்தரம் நிறுவக ஆசிரியராக இருந்து வெளியிட்ட இளங்கதிர் இதழில் இதழ் ஆசிரியன் குறிப்புரை என்ற தலைப்புடன் வெளியான கட்டுரையின் ஒரு பகுதி.]

திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் எழுதிய
நாவல்கள்

1. மீனாட்சி (நூல்), சுதந்திரன், 10-5-53 முதல்
2. ஆசை ஏணி, சுதந்திரன், 20-6-54 முதல்
3. நாகமணி, தினகரன்
4. [நடுங்கியது] விதியின் கை, சிலம்பொலி
5. அனையாத அகவ்ளக்கு, கைபெழுத்தப் பிரதி

திரு. த. சண்முகசுந்தரம்

பாவலரும் பாரதியும்

பாரதியாருக்கும் பாவலருக்கும் தலைப்பாகை உண்டு; ஒளி மிக்க கண்கள் உண்டு; மீசையுண்டு. பாரதியாரின் குரல் தமிழ் அணங்கின் அருளாற் கிடைத்த உணர்ச்சிக் குரல். பாவலரின் குரல் முன்செய்த புண்ணியம் திரண்டு நாவுக்கரசர் பாதையிற் செல்ல வைத்தது. அதன் எதிரொலிதான் பாவலரின் செய்யுள். பாரதியாரின் துடிப்பை, உணர்ச்சிக் குமுறலை, ஆவேசத்தை, சொல் முறுக்கைப் பாவலரிடம் காணவில்லை எனலாம்: பாவலர் அடக்கமாக ஆழ்ந்த கருத்தைப் பழகு தமிழில் அள்ளி அழகாகச் சொரிந்தார்.

பாரதியாரைப் போலப் பாவலரும் இலகு தமிழ், பழகு தமிழ், இனிய தமிழை விரும்பினார். இருவருக்கும் இசைத் தமிழிற் பெருவிருப்பம் இருந்தது. இதனைப் பாவலரின் கீதரசமஞ்சரி முன்னுரையிலே காணலாம்; இசைத் தமிழின் மேன்மையை நன்குணர்ந்த பாவலர் சங்கீத மகத்துவம்பற்றிப் பாடியுள்ளார்:

“ மலையைக் காணத் தூரம் வேண்டும்; பெரிய நிகழ்ச்சிகளை மதிப்பிடக் காலம் வேண்டும் ” என்பர் ஆன்டிரேர். பாரதியாரைச் சிறியதொரு வேதாந்தச் சிமிழிலோ அல்லது புலமைச் சிமிழிலோ அடக்கிவைக்க முயற்சி செய்தனர் செய்யுள்நலம் ஆய்வோர்; பாரதியார் அதற்கு அப்பாற்பட்டவர். அதே போன்ற விதி பாவலருக்கும் ஏற்படக்கூடாது; பாவலர் பிறந்து நூறு ஆண்டுகளாகின்றன. அவரின் பன்முனைத் தொண்டினை மதிப்பிட ஏற்றகாலம் இதுவேயாம்.

“ புலமைக் குரல்கள் ”
பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை
நூற்றாண்டு விழாமலர்,
மகாஜனக் கல்லூரி,
தெல்லிப்பழை, 1972

வள்ளி திருமண வேட்டைத் திருவிழாப் பாடல்

“தமிழ் மக்களைப் பொதுவாசவும் யாழ்ப்பாணத்து மக்களைச் சிறப்பாகவும் கவர்ந்த கதை இரண்டு. ஒன்று கண்ணகி கதை; இரண்டு வள்ளி திருமணக் கதை. இந்த இரண்டு கதைகளும் தமிழன் கண்ட அன்பு நெறியில் அடங்கும். இவை இரண்டும் பேரிலக்கிய வடிவில் சிலப்பதிகாரத்திலும், கந்த புராணத்திலும் இடம்பெறும். அதே நேரம் இக்கதைகள் மக்கள் இலக்கியத்தில் மாறுபட்டு வேறுபட்டு இடம்பெறும். இக்கதைகள் யாழ்ப்பாணத்தில் கூத்தாகவும், நாடகமாகவும், உடுக்குப் பாட்டாகவும், வில்லுப் பாட்டாகவும், இசைச்சொற் பொழிவாகவும் இடம்பெறும்.

வள்ளி திருமண வேட்டைத் திருவிழாப் பாடல் நாட்டார் இலக்கியத்தில் அடங்கும். யாழ்ப்பாணத்து கோயில்களில் “வேட்டைத் திருவிழா” மிகவும் முக்கியமானது. முருகக் கடவுள் வேட்டைக்குச் சென்று வள்ளியைத் தீண்டினதில் கண்டு அன்பு கொண்டு திருமணம் புரிவதையே இத்திருவிழா உணர்த்தும்.”

திருமணம் புரிந்த இவர் இளைப்பாறி இருந்த பின்னர் இளைப்பாறுவார். எழுந்தருளி வந்து கோயில் பிரதான வாயிலை அடைவார். தெய்வானை அம்மையார் கதவை அடைத்துப்போடுவார். அப்போது கோயில் உட்பகுதியில் ஒருவரும் வெளிப் பகுதியில் ஒருவருமாக நின்று பாடலைப் படிப்பார். வெளியே நிற்பவர் முருகன் கூற்றையும், உள்ளே நிற்பவர் தெய்வானை கூற்றையும் படிப்பார். ஈற்றில் தெய்வானை கதவைத் திறந்து விடுவார். மீண்டும் முருகன் வள்ளி தெய்வானை சமேதராக இருந்து அன்பருக்கு அருள் சுரப்பார். இதுவே வேட்டைத் திருவிழாவின் பொருள்.

Free Education & Mahajana

Exactly fifty two years ago Visions of Mahajana sprang up in the mind of the illustrious Founder. His was a vision of service to the community. In many ways the founder was the fore-runner of new ideas. His life was dedicated to the service of the community - a community which was subject to humiliation by the colonial government. He wanted to stir the imagination of the community. Though the Founder may not have given big sounding phrases and cliches to his dreams yet he fully realised the needs of society. He had a clear grasp of things. His ideas after the lapse of half a century, remain fresh even today. He wanted Mahajana to reflect the aspirations, and ideals of the community. He has his own system of Free Education in the age of the “fee levying system.” The needy children were always given free tuition. He made Saivism the bed-rock of his educational system.

..... Service to the community is nothing new to Mahajana. In fact she is steeped in that tradition. She can proudly boast of traditions and standards which are exclusively her own. Mahajana is doing her best to keep the torch of learning alive.

பொருள்நூல் அறிஞர்

புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரனார்

தமிழ்நிலை, தொல்புரம்

தமிழ் மணம் கமழச் செய்தவர்

திரு. த. சண்முகசுந்தரம் மகாஜனாவுக்கு வந்த பிறகு அவர் யார்? முதலான செய்திகளை நன்குணர்ந்து கொண்டேன். அவரின் தந்தையாரும் எனது தந்தை வழிக்குடும்பத்தினரும் திரு. ச. சிவபாதசுந்தரம் பி. ஏ. அவர்கள் மூலம் நெருங்கிய நட்பினராவர். அதற்கேற்ப அவர் மகன் த. ச. வும் என்னோடு நெருங்கிய நட்பினராய் இருந்தார். எனது உலகியல் விடயங்களில் இருக்கும் அசட்டைத்தனத்தை அடிக்கடி அறிவுறுத்தி வழிப்படுத்துவார். அவர் மகாஜனாவுக்கு வந்தபிறகு தனித்து மலர்ந்த ஆங்கில மணத்திலே நறுந்தமிழ் மணத்தை ஏற்றி ஆங்கில மணத்தை மடிய வைத்ததற்கு அவர் ஆற்றிய அருமைப்பாடு தனித்தமிழ் நெஞ்சனாகிய எனக்குத்தான் நன்கு தெரியும். அவர் எந்தமிழ் வாழ்வுக்கு ஆற்றிய வழிகாட்டல் எண்ணினால் மனம் கலங்காது இருக்கமுடியாது. தனது நன்றும் தீதும் நவீன்று தனக் கென்ற தனிநடை போடும் விவேகி எம்மை விட்டு நீங்கியது கவலையானாலும் இந்த இயற்கை நிகழ்வை நாம் அமைதியாய் ஏற்படே அறிவுடைமை. ஆகவே நீங்கள் எல்லோரும் ஆறுதல் அடையுங்கள். நல்ல கமுக விஞ்ஞான அறிஞனை ஈழத்தமிழகம் இழந்துவிட்டது. என்பதில் ஐயமில்லை. அவர் ஆண்மா சாந்தி அடைய ஆண்டவனை வணங்குவோமாக.

சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

திரு. சி. சிவமகாராசா

தலைவர்,

யாழ். தேசிய கூட்டுறவுச் சபை,

தெல்லி: ப. நோ. கூ. சங்கம்.

ஆற்றல் மிகு அறிஞராய் அரிய பணிகளாற்றிய பெருந்தகை

மனிதப் பிறவி மாண்புமிக்கது. அரிதாகக் கிடைப்பது அப்பிறவி தன்னைவுணர்வோடிணர்ந்திடுமானால் அதனால் எப்பயனுமிருக்க முடியாது. அது பொதுநலவுணர்வுடன் பொருந்தி நிற்கும்போது பெருமையுறுகிறது. இப்பெருமைக்குரியவர்களாக வெகு சிலரையே நாம் காணமுடிகிறது. அமரர் சண்முகசுந்தரமும் அத்தகையோர்: வரிசையிலே வைத்தெண்ணப்படவேண்டிய அறிஞரே!

ஒரு தேசிய இனத்தின் எழுச்சியை, உணர்ச்சியை, பண்டைப் பெருமையை உணர்த்திடப் பேரொழுதியே உயர்ந்த கருவியாக அமைகிறது. இந்த அற்புத ஆயுதத்தை தக்கவகையிற் பயன்படுத்தி யாழ்ப்பாணப் பகுதியின் கலைப்பாரம்பரியத்தை அனைவர் கவனத்துக்கும் கொண்டு வருவதில் அயராது உழைத்தார் அந்த அறிஞர். மரபுவழித் தமிழ் நாடகங்களின் சிறப்பையும், அதனைக் கட்டிக்காத்த கலைஞர்தம் பெருமையையும், அக்கலை சிறந்து வளர்ந்த சமூகப் பின்னணியையும் எதிர்காலச் சந்ததி அறிந்திடும் வகையிலே தன் எழுத்தாற்றலால் வெளிப்படுத்தி ஏற்றமிகு பணி புரிந்தார் திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். அகில இலங்கைக் கலைக் கழகத்தின் தமிழ் நாடகக் குழு உறுப்பினராக விளங்கிப் பயன்மிகு பணிகள் பலவற்றை ஆற்றினார்.

பொதுப்பணித் துறைகளில் அவர் ஆற்றிய பங்களிப்புகளும் மறக்க முடியாதவாறு அவரை நினைவுறுத்திக்கொண்டேயிருக்கும். குறிப்பாக சமூக பொருளாதார மறுமலர்ச்சிக்கு அத்திவாரமாக விளங்கும் கூட்டுறவுத் துறையில் அவர் அதிக ஈடுபாடு காட்டினார். தெல்லிப்பளைக் கூட்டுறவு மருத்துவ மனையில் வளர்ச்சிக்கு, அதன் செயற்படு உறுப்பினர்களில் ஒருவராக

இருந்து பெரும் பணியாற்றினார். அந்நிறுவனம் நலிவடைந்து கொண்டிருந்த காலகட்டங்களில், அற்ற குளத்தில் அறுநீர்ப் பறவையாகவன்றி, அக்குளத்தின் மலர்த் தாவாரங்களைப்போல் ஒட்டியிருந்து அதனைக்காக்க அருந்தொண்டாற்றிய பெருந்தகை அவர்.

சிறந்த ஆசிரியனாக ஆற்றல்மிகு மாணவ சமுதாயத்தை உருவாக்கிக் காட்டிய அந்த உத்தமர் அரசியலில் தெளிவான, உறுதியான கொள்கைப்பற்றுக் கொண்டவராக விளங்கினார். இயல்பாகவே தமிழுணர்வால் உந்தப்பட்ட அவர், தந்தை செல்வாவின் அரசியற் பாதையை ஏற்று அவ்வழியிற் பிறழாது சென்றவர்: நுண்மாண் நுழைபுலம் மிக்க அந்தப் பேரறிஞரின் மறைவு தமிழ்க் கலைத்துறைக்கு, கூட்டுறவுத் துறைக்கு ஏற்பட்ட ஈடுசெய்ய முடியாத பேரிழப்பாகும். அன்னரின் குடும்பத்தினர்க்கு எமது ஆழ்ந்த இரங்கலைத் தெரிவிப்பதோடு, அந்த அறிஞர் பெருமகனின் ஆன்மா அமைதி பெற அஞ்சலித்து நிற்கிறோம்.

கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை

கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை நூலாசிரியர் த: சண்முகசுந்தரம் தாம் அறிந்த பேராசிரியரை வாசகருக்குச் சிறப்பாகச் சித்திரித்துக் காட்டுகிறார். ஆயினும் தன்குற்றக மட்டும் செய்திகளை அவர் விவரிக்கவில்லை; பேராசிரியரது எழுத்துக்களைச் சான்றாகக் கொண்டும், இடையிடையே அவரையே பேசவைத்தும் அவரது இயல்பையும் பெருமையையும் வாசகர்களுக்கு ஆசிரியர் உணர்த்துகிறார். தற்சார்பும் புறநிலை நோக்கும் அளவோடு அமைந்து நூலுக்கு நலஞ் செய்கின்றன. பேராசிரியரின் ஆளுமையும் அவரது பங்களிப்பின் மகத்துவமும் எதுவித மயக்கமுயின்றித் தெளிவாக நூலிலே துலங்குகின்றன.

—பேராசிரியர் க. கைலாசபதி,

“அணிந்துரை”, கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை, கலைப்பெருமன்றம், தெல்லிப்பழை. 1974

திரு. வேல் அமுதன்

அதிபர்,

மதி அக்கடமி, ஊரெழு, தலைவர்-மகவம்

தசம் சய நான்

நான் 'நானாக' உருவாக்கப்பட்டேன். இவ்வுருவாக்கலின் நிர்மாணிகள் சிற்பிகள் யார்? பாவலர் தெ. அ. துரையப்பா பிள்ளை முதற்கொண்டு திரு. வ: இராசையா ஈரூக ஒருசிலர் இப்பட்டியலில் உள்ளடங்குவர்; இவர்களுள் மேலான ஒரு இடத்தை வகிப்பவர் எனது ஆசிரியரும், எழுத்தாளருமான திரு. த: சண்முகசுந்தரம் ['தசம்'] அவர்கள்;

மகாஜனுவில் Prep. S. S. C. வகுப்பில் நான் படித்துக் கொண்டிருந்த வேளை, ஒருநாள் குடியியற் பாடம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, என்னை நான் முற்று முழுதாக மறந்து, 'சூழ்ச்சிவலை' என்ற நாவலை எழுதிக்கொண்டிருந்தேன்; பாடத்தைக் கவனிக்காத காரணத்தால் ஆத்திரம் அடைந்தார் ஆசிரியர். எனது கையெழுத்துப் பிரதிகளை பிடுங்கி எடுத்தார்; ஆனால், ஆசிரியர் என் குற்றத்திற்கு என்னைத் தண்டிக்கவில்லை; மாறாக, நேசித்தார். ஆதரித்தார். வழிகாட்டினார். நான் அவர் வழிகாட்டலில் வளர்ந்து 'நானானேன்' இந்த அதிசய ஆசிரியர் வேறு யாரும்ல்ல; திரு. த: சண்முகசுந்தரமேதான்!

திரு: தசத்தின் உதவி - ஊக்குவிப்போடு இலங்கை சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற 'மார்சம்' உட்பட நான் எழுதிய நூல்கள் நான்கு; எனது முதல் நூலான 'அறுவடை'க்கு அணிந்துரை வழங்கி என்னை எழுத்துலகில் அறிமுகம் செய்தவரும் இவரே:

1970ஆம் ஆண்டு பரவலான அறிவுப்பணிகளுக்காக 'இலங்கை அறிவு இயக்கம்' உருவாக்கப்பட்டது. இதனைத் தொடர்ந்து இலக்கிய ஊக்குவிப்புக்கெனத் 'தமிழ்க் கதைஞர் வட்டமும்', நூற் பிரசுரப் பணிக்கு 'வேல் வெளியீட்டகமும்', வள்ளுவப் பிரசாரத்திற்கு 'வள்ளுவர் மாமன்றமும்' உருவாக்கப்பட்டன.

இப் பொதுப்பணி மன்றங்களைக் கட்டியெழுப்பி, பயனுள்ள, அமைப்புக்களாக்க உழைத்தவர்களுள் தசம் அவர்களும் முக்கியமான ஒருவர்.

பொதுப்பணி மன்றங்களின் உத்தியோக பூர்வமானதும், உத்தியோக பூர்வமற்றதுமான அலுவலகம் எமது தலைநகர் இல்லமே: எமது இல்லத்திற்கு முழுக்க முழுக்க மன்றப் பணிகளுக்கென மர்விட்டபுரத்திலிருந்து கொழும்புக்கு சிரமத்தினையோ, செலவினையோ சிந்தித்தும் பாராது அடிக்கடி வந்து பணிபுரிந்தவர் தசம் அவர்கள்.

தசம் அவர்கள் உடல் உழைப்புப் பற்றாக்குறையாகும் வேளை உடல் உழைப்புத் தருவார்; சிக்கலில் சிக்கித் தவிக்கும் வேளை வழிகாட்டி, அழைத்துச் செல்வார்; நிதி நெருக்கடி வேளையும் கைகொடுப்பார்.

நாம் 1983ஆம் ஆண்டும், 1985ஆம் ஆண்டும் அகதியாக் கப்பட்டோம். பொருளில்லாருக்கு இவ்வுலகில்லை. இல்லாணை இல்லானும் வேண்டாள். ஈடுநெடுத்த தாயும் வேண்டாள். ஆனால், தசம் இதற்கு விதி விலக்கு; உடுக்கை இழந்தவன் கை போல ஆங்கே இடுக்கண் களைந்து, எமக்குத் துணை நின்ற தெய்வம். இன்று தசம் இல்லை. தசம் சய நான் சமன் கேள்விக்குறியே ...?

வெளிச்சீட்டுத்தீட்டம் :

முல்லைப் பூங்கொத்து - II

(த. சண்முகசுந்தரம் சிறுகதைகள்)

1. சுமை இறங்கிய சுகம் (சிந்தாமணி, 16-8-86)
2. ஒரு பிடியன் (திசைரன்)
3. தாய்மை வெள்ளம் (சங்கமம் 74)
4. கடவுளே (இளந்தீர், 1949)
5. நாயும் தத்துவ ஞான ருமி (இளம், 1949)
6. இராசவம்சரத்தம் (தின., 26-8-51)
7. வறுமையின் வேதனை (சுதந்திரன்)
8. தங்கப்பதக்கம் (திசைரன், 19-11-50)
9. சந்தையுள் சளிந்த ஊதல்
10. எங்களுக்கு இடமில்லையடா.

My dear Shanmugasuntharam,

Yours Sincerely,

S. J. V. Chelvanayagam

[Letters from Thanthai Selva]

18th January 1953 :

If you have the time to spare will you consider writing something either on the form of a contributed article, or an editorial in the Suthanthiran in reply to the Daily News Political correspondent's attack on Chari's statement about the Ceylon Government's policy in squeezing out people of Indian descent...

21st May 1953

I thank you for many of your suggestions. I agree that I don't give much time to the editing. It is due to unfortunate limitations on my time. I shall endeavour to remedy this before long. I am sending your letter and a copy of this reply to the Editor.

15th Sept. 1953

I read through the articles. It was written in simple attractive Tamil prose and the contents were commendable. That indicates the line in which the Tamil world of the future should develop. However, I am informed that the ideas were taken from Annathurai's book "The People's Poet." It does not matter even if that be so.

I have no objection to your seeing N. (Navaneetha) Krishna Parathy. I know him well over 30 years. Having heard of his Tamil Scholarship I sought a meeting with him. After the meeting I was disappointed. He was devoid of modern knowledge

altogether. We cannot build a 21st century Tamilakam with 18th Century Pundits. My aim is to utilize the attitude, ability and knowledge of English educated men who are competent in Tamil. Dr. S. Vithiananthan appears to be one such judging from his article.

23rd Sept. 1953

I enclose for your perusal and return, one Sundararajan's letter to me with the cutting and a copy of my reply. I am not writing this to find fault with you. I fully appreciate your goodwill and support. I only wish you to understand the difficulties and troubles of a person who is responsible for running a paper.

I also enclose Uwise's book for your considered and balanced review.

Testimonial

S. J. V. Chelvanayakam
29th, June 1971.

I know Mr. Shanmugasuntharam for over ten to fifteen years. I know him very well.

He is a fine type of a gentleman. He is a teacher and does that work very well. During his spare time, he does honorary work for a Co-operative Hospital. At that hospital he does administrative work and does that very efficiently.

Mr. Shanmugasuntharam is a man of high principle. He is a person of high integrity and honesty. He bears an excellent moral character.

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

தலைவர்,

நுண்கலைத்துறை

யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

நனைவின் நிழல்கள்

'ஷெண் காலமாகிவிட்டார்' என்ற குண்டை நடுமத்தியானத்தில், இரண்டொருவரேயிருந்து தனித்துப் போய்க் கிடந்த 'சிரேஷ்ட பொது அறையில்' எடுத்து விசிவிட்டு அந்த மாணவி சென்றுவிட்டாள். காகத்தின் கரைதலையே உற்றுக் கேட்கவைக்கும் வெப்ப மத்தியான வேளை.

அதிர்ச்சியிலிருந்து விடுபட வேறு ஏதோ ஒரு அத்தியாவசிய அலுவல் வந்தது.

சண்முகசுந்தரம் 'இறந்து போயிருக்க முடியுமா?' என்ற எண்ணம்தான் மீண்டும் மீண்டும் மனமுடியைக் கீழிருந்து தள்ளிக்கொண்டிருக்கிறது.

நான்கு நாட்களுக்குப் பிறகுதான் மாவிட்டபுரத்திற்கு அவர் வீட்டிற்குச் செல்லக்கூடிய "வாய்ப்பு" ஏற்படுகிறது: வாய்ப்பு என்ன 'பயணச் சூழல்' ஏற்படுகின்றது?

திருமதி சண்முகசுந்தரம் சொன்னது அந்த மாணவி எறிந்து விட்டுச் சென்ற செய்தித்தாக்கத்தினையும் மீறிச் சென்று உயிரைக் கவ்விப்பிடிக்கின்றது. "ஆஸ்பத்திரியில் சேர்த்தவுடன் தனக்குப்பிடிச்ச ஆக்கையெல்லாம் பாக்கவேணுமெண்டு சொன்னார்; உங்களை எங்கேயெண்டபொழுது, வித்தியர் தான் சொன்னார் சிவத்தம்பியும் ஆஸ்பத்திரியில எண்டு....."

மரணம் அணைக்கிறது என்ற வேளையிலே எனக்குத் தனது காட்சி மாட்சியைத் தரவிரும்பினாரோ?

என்மீது எனக்குள்ள வெறுப்பு மேலும் கூடுகிறது:...

இத்தகைய நட்புக்களை இனியும் காணமுடியுமா...?

நண்பர்களாக நடித்தவர்களினால் ஏற்பட்ட சில திக்குளிப்புக்களின் பின்னர் இந்தச் செய்தி என்னைக் கூனிக் குறுகவைக்கின்றது:—

சிலரைப்பற்றி எழுதும்பொழுது அவர்களைப்பற்றி எழுதலாம். விரிவாக, காய்தல் உவத்தலின்றி, விமர்சன ரீதியாக எழுதலாம்.

ஆனால் வேறுசிலரைப்பற்றி எழுதும்பொழுது, எழுதுபவன் தன்னைப்பற்றியே எழுதுபவனாகும் ஒருநிலைமை ஏற்பட்டு விடுகிறது;

எழுதப்படுபவன்
எழுதப்படும் சந்தர்ப்பம்
எழுதப்படுபவனுக்கும் எழுதுவோனுக்கு
முள்ள உறவு
எழுத்தின் நேர்மை

இவை நான்கும் முக்கியமானவை:

திரு. சண்முகசுந்தரத்தைப் பற்றி இன்று நான் எழுதும் பொழுது அந்த ஒரு நிலைதான் சித்திக்கிறது; வேறுவகையாக எழுதமுடியாத ஒரு நிலை;

நமது பண்பாட்டில் மரணம் பிரதானமாகக் குடும்ப இழப்பே. ஆனால் குடும்பம் என்பது தனியே வம்சவழிபற்றியது மாத்திரமல்ல; அது உற்றவழியையும் (உற்றார் வழியையும்) உள்ளடக்கியது. அந்தவழியிலும் குடும்பங்கள், இனசனங்கள் தோன்றலாம்.

“ஷண்”, கைலாசன், சிவகுருநாதன், கதிர்காமநாதன், அருணாசலம், வித்தியார், தங்கராசன், நான், இப்படிச் சிலர்-நாங்கள் - கணபதிப்பிள்ளையர் (பேராசிரியர் க. க.) குடும்பம்; அந்தக் குடும்பத்தின் தமையன், தம்பிமார்; கணபதிப்பிள்ளையரின் “டேய்” உரிமையின் வாரிசுகள்;

இவர்களில் எவராவது ஒருவர் மற்றவரைப்பற்றி எழுத நேர்ந்தால் அவர் தன்னைப்பற்றியே எழுதநேரிடும்: அல்லாவிட்டால் நிச்சயம் அந்த எழுத்து உண்மை உணர்வுகளை வெளிப்படையாகக் கூறமுடியாத ஒரு நிர்ப்பந்தத்தில் எழுதப்படுபவையாகவே இருக்கும்:... அப்படித்தான் நான் நினைக்கிறேன்;

‘ஷண்’னைப்பற்றி எழுதும்பொழுது அதுவும் இந்த நினைவஞ்சலியில் எழுதும்பொழுது வேறு எந்த வகையிலும் எழுத முடியவில்லை.

இவ்வாறு சொல்லும் பொழுது திரு. சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் சாதனைகளை மறந்து தன்வயப்பட்டு நிற்கின்றோமென்பதல்ல; நிறையவே நினைக்கின்றோம்.

ஈழத்து தமிழ்க்கலை, இலக்கிய உலகில் சண்முகசுந்தரத்தின் பிரதான சாதனைகள் என எதிர்ப்பு மறுப்புக்கிடமின்றி மூலவைக்கப்பட வேண்டியன நான்கு உள்ளன.

முதலாவது, பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் மீள் கண்டுபிடிப்பாகும்; சண்முகசுந்தரம் இல்லையேல் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளையின் எழுத்துக்கள் அச்சேறியிருப்பது சிரமமே. மேலும் துரையப்பாபிள்ளைபற்றிய ஆய்வுகளை எவ்விதம் ஊக்கினர் என்பது எமக்குத் தெரிந்த உண்மையாகும். இந்த ஆய்வுகள் காரணமாக நாவலருக்குப் பின்வந்த காலப்பகுதியில் யாழ்ப்பாணத்தில் ஏற்பட்ட மத, கல்வி, சமூக நிகழ்வுகள் பற்றிய தெளிவான விளக்கமும் வரலாற்று முக்கியத்துவமும் கிடைத்தன.

இரண்டாவது, சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் எழுத்து ஈடுபாடாகும். இந்த எழுத்து ஈடுபாடு, யாழ்ப்பாணத்துப் பண்பாட்டு வரலாற்றை எழுதுவதற்கான மூலங்களாக, பிரச்சினைமையங்களாக அமைந்துள்ளவை: ‘நாவலர்தரும்’ மேலாண்மை காரணமாக அழுத்தம் பெறாது போன சில பெரும் பாரம்பரிய அம்சங்களும் (வீரசைவமரபு, இசைப்பாரம்பரியம் முதலானவை) இந்தப் பெரும் பாரம்பரிய அமிசங்களின் தளமாக அமைந்த சில சிறுபாரம்பரிய விடயங்களும் (குளுத்திப்பாட்டு முதலியன) திரு. சண்முகசுந்தரத்தாற் சிறுச்சிறு நூல்களாக எடுத்து வற்புறுத்தப்பட்டன. இவை இனி வரன்முறையாக ஆராயப்பட வேண்டும்.

மூன்றாவது, வன்னிப்பிரதேசத்தின் முக்கியமாக, முல்லைத்தீவுப் பிரதேசத்தின் பண்பாட்டு மீள் கண்டுபிடிப்புக்கு அவர் ஆற்றிய நிமித்தகாரணப் பணிகளாகும். இதுபற்றி முன்னரும் வற்புறுத்தப்பட்டுள்ளது. அவர் ஒழுங்கு செய்து இலங்கைக் கலாசாரப் பேரவையின் தமிழ்க் கலைக்குழு 1975இல் நடத்திய வன்னிவள நாட்டுக்கலைவிழாவும், அவ்விழாபற்றிய விமர்சனங்களும் வன்னிப்பிரதேசத்துக் கலைகளின் செம்மை, வன்மை பற்றிய ஆய்வுக்குக் காரணமாக அமைந்தன.

நான்காவது, அவர் தகவத்தின் சின்னமாய் அமைந்தமை. இது நவீன தமிழிலக்கியத்தில் அவருக்குள்ள ஈடுபாட்டினை எடுத்துக் காட்டுவதாகும்.

ஆனால் இந்தச் சாதனைகளின் முக்கியத்துவத்தை உணராமல் அறிவுத் தொழிற்பாட்டையும் மிஞ்சி நிற்கின்றது, உணர்ச்சி ரீதியாக அவரின் மறைவு ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்கம்.

தம்பியைத் தமையன் அதுவும் கட்டுக்கடங்காத தம்பியை அவன் எதிர்காலத்தில் திடநம்பிக்கை கொண்டிருந்த தமையன் வழிநடத்தியது போன்று தனது புத்திமதிகளால் ஆற்றுப்படுத்தியவர் 'ஷண்':

இந்தப் புத்திமதிகளினால் ஒருமுறை எமக்கிடையே உறவின மெளனமும் ஏற்பட்டதுண்டு:

நான் எப்பொழுது இலக்கிய ஆராய்ச்சியிலிருந்து வழி தவறினேனோ அப்பொழுதெல்லாம் என்னை, மனம் நிறைந்த ஆதங்கத்துடன் அவ்வழி போகாதே என்று கூறியவர் 'ஷண்':

அண்ணன் தான்:

நான் அவரை அண்ணனாக நினைத்துப் பழகி வந்தேன்.

அவரைக் கடைசியாகச் சந்தித்த பொழுதுதான், அப்போது அவரிருந்த உடல் நிலையைப் பார்த்தபின், நான் வழக்கமான 'ஷண்' பிரயோகத்தை மறந்து "அண்ணை... ஏன் ஆஸ்பத்திரிக்கு இதுவரை செல்லவில்லை?" என்றேன்.

அந்தச் சம்பவத்தைக் கூட அவர் வீட்டிற் சொன்னதாக அறிந்தேன்:

நினைவுகளின் பாரம் அமிழ்த்துகின்றது.

அவர் நினைவின் நிழலில் ஒதுங்குவதைத்தவிர இனி வேறு வழியில்லை.

திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் ஈடுபட்ட
கலை, இலக்கியத் துறைகள்

சிறுகதை	கட்டுரை
குறுநாவல்	சித்திரம்
நாவல்	நூல் ஆய்வு
நாடகம்	குறிப்பு
மொழி பெயர்ப்பு	மக்கள் இலக்கியம்
வாழ்க்கை வரலாறு	கலைக் கட்டுரை

அஞ்சல் உரை

தலைவர்

இன்று எம்மையெல்லாம் ஆரூத்துயரில் ஆழ்த்தி விட்டு ஒரு சைவத் தமிழ் மகன் உறங்கிக் கொண்டிருக்கின்றான். இப்பெருந்தகையை யான் சிறுவனாக இருந்த காலத்திருந்தே நன்கறிவேன். இவரின் தந்தையார் எமது கிராமத்தில் எனது வீட்டினருகே உள்ள பாடசாலையொன்றிற் கற்பித்தார். அப்பொழுதே தமது தந்தையாருடன் வந்து அப்பாடசாலையிற் கல்வி பயின்றார். சின்னஞ்சிறுவயதிலேயே கழுத்தில் உருத்திராட்சத்துடனும் திருநீறு துலங்கும் நெற்றியுடனும் சைவ ஆசாரம் நிரம்பியவராக விளங்கினார் என எனது பெற்றோர் கூறி அறிமுகம் செய்தமை இன்றும் எனது மனதில் பசுமையாக இருக்கின்றது.

படிக்கும் காலத்திலேயே தொடர்ச்சியாக இருதடவை அரசினரின் புலமைப் பரிசில் பெற்று ஊதியம் பெற்றுப் பயின்ற இவர் கருவில் "திரு" உடையவராகக் காணப்பட்டார். இவரின் பெருமை, புகழ் என்றும் நிலைத்திருக்கும். மழலைப் பருவம் முதல் மாவை முருகன் திருவடிகளை மறவாச் சிந்தையுடன் வாழ்ந்த இப்பெரியாரின் ஆன்மா மாவை முருகன் திருவடிகளைச் சேர்ந்து அமைதி காணும் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

நடிகமணி வி. வி. வைரமுத்து
வசந்த காணசபா, காங்கேயன்துறை:

காங்கேயன்துறை கடைஸ்வரக் கல்லூரியின் தமிழ்ப் பிரிவில் நாயிருவரும் ஒரே வகுப்பிற் படித்துவந்தோம். அந்த நாளிலிருந்து இருவரும் உடலால் வேறுபட்டாலும் உள்ளத்தால் ஒருவராக இருந்தோம். பரீட்சையில் இருவரும் சம புள்ளிகள் பெற்றோம். வகுப்பின் முதல் மாணவன் யார்

என்பது கேள்வி. நண்பன் சண்முகசுந்தரம் சொல்வார். என்னையும் சேர்த்து “நாமிருவருமே” என்று. அந்தப் பண்பு அக்காலத்தில் யாரிடமும் தோன்றாத ஒன்று. அதை நினைத்து இன்றும் நினைவு கூர்ந்து கலங்குகின்றேன்.

இறுதிக்காலம்வரை அவர் முத்தமிழுக்குச் செய்த தொண்டு அளப்பரியது. நான் அதை விரித்துக் கூறவேண்டியதில்லை. ஈழத்து முத்தமிழ் வல்லுநர்கள் அனைவருக்கும் அவர் பெருமை—சிறப்பு—அனைத்தும் தெரியும்.

என்னைப் பொறுத்தவரையில் எனக்கு, எனது கலை வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கு அவர் செய்த உதவியை என்றுமே மறக்க முடியாது. எனது கலைநிகழ்ச்சிகளை ஒழுங்கு செய்யும்படி பேராசிரியர் வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் சிவத்தம்பி ஆகியோர் இவர் மூலமாக அறிவிப்பார்கள். அதை ஏற்று தாம் ஒரு பட்டதாரியாக இருந்தும் எனது குடிசைக்கு வந்து அதை நிறைவேற்ற ஆலோசனை கூறும் பண்பும், உதவியும் என்றுமே மறக்க முடியாதவை.

திரு. இ. இளையதம்பி

இளைப்பாறிய மரக் கூட்டுத்தாபன அதிகாரி.

ஆசிரியர், அதிபர், எழுத்தாளர், கலைஞர், விமர்சகர் நூலாசிரியர், தமிழறிஞர், ஆய்வாளர் என்ற வகையிற் பலரின் கவனத்திற்கும் மதிப்பிற்கும் பாராட்டிற்கும் உரியவராக விளங்கியவர் அமரர் த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். தன்னுடைய ஆய்வு முயற்சிகளையும் எழுத்தாற்றலையும் மக்கள் கலைகளிலும் பொழுது போக்கு அம்சங்களிலும் ஈடுபடுத்தி அவற்றின் மேம்பாட்டிற்காக உழைத்த பெருமகனாகவும் அவர் திகழ்ந்தார்.

யாழ்ப்பாணத் தமிழ் மக்களின் பாரம்பரிய பொழுது போக்கு அம்சங்களில் மாட்டு வண்டிச் சவாரிப் போட்டியும் ஒன்று. திட்டவாட்டமான விதி முறைகளுடன் கூடிய ஒழுங்கான கலையாக இதை வளர்க்கவேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவராக இவர் விளங்கினார். “யாழ்ப்பாணத்து மாட்டு வண்டிச் சவாரி” என்ற இவருடைய நூல், வண்டிச் சவாரியில்

இவருக்கிருந்த ஆர்வத்தையும் அதை வளர்க்க வேண்டுமென்பதில் இருந்த இலட்சிய வேகத்தையும் காட்டுகின்றது; பல்வேறு துறைகளில் 24 நூல்களை எழுதிய அமரர் சண்முகசுந்தரம் அவர்களின் இறுதி நூல்தான் “யாழ்ப்பாணத்து மாட்டு வண்டிச் சவாரி”. ஆகவே அவருடைய இறுதி ஆசையும் வண்டிச் சவாரியின் வளர்ச்சியும் முன்னேற்றமுமே எனக் கொள்வதிலே தவறில்லை.

“தினகரன்” விழா வண்டிச் சவாரிப் போட்டி நிறைவேறுவதற்கு அமரர் அவர்கள் எனக்கு வழங்கிய ஆலோசனைகளும் ஒத்துழைப்பும் இன்றும் என் நினைவில் நிற்கின்றன.

நான்காவது உலகத் தமிழாராய்ச்சிமகாநாட்டிற்கு வந்ததர்வ தேசத் தமிழறிஞர்கள் பார்த்துச் சுவைப்பதற்காக வண்டிச் சவாரிப் போட்டி நடைபெற வலக்கரமாக நின்று எல்லா உதவிகளையும் அவர் செய்தார்.

ஆண்டு தோறும் இப்போட்டியை ஒழுங்காக நடத்துவதற்குத் தேசிய கழகம் ஒன்றும், விளையாட்டுத் திடல் ஒன்றும் உருவாக்கப்படல் வேண்டும் என்பது அமரரின் விருப்பமாக இருந்தது.

கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியன்

கடந்த பதினைந்தாண்டுக் காலப்பகுதியில் என் ஆய்வுச் சிந்தனையை வளம்படுத்திய நல்லாலோசகர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த பெருமகன் அமரர் திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள். கடந்த முன்றாண்டுகட்கு மேலாக மாதம் ஒருமுறையாவது எனது இல்லத்துக்குவந்து என்னை ஆய்வுத்துறையில் ஊக்கப்படுத்திய அந்த அன்புள்ளம் இவ்வளவு விரைவில் விடைபெற்றுவிடுமென்று நான் எதிர்பார்க்க வேயில்லை.

அமரர் சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் ஈழத்தின் கலைஇலக்கிய வரலாற்றில் நிரந்தரமாக இடம்பெறத்தக்க சாதனைகள் புரிந்தவர்; படைப்பிலக்கியத்துறையில் புனைகதை, நாடகம் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டவர்.

அவர் வாழ்வு பெற்ற வல்லி நாடகத்திற்காக இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவர்; ஆய்வாளர் என்ற வகையில் மக்கள்கலை மரபுகளை வெளிக் கொணர்வதிலும் பண்பாட்டு வளர்ச்சிக்குப் பணிபுரிந்த பெருமக்களது வரலாறுகளை எழுதுவதிலும் கவனம் செலுத்தினார். பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை தொடர்பாக அவர் எழுதிய கலையருவி கணபதிப்பிள்ளை — சில நினைவுகள் நூலும் அவருக்குச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசைத் தந்தது.

தனது வாழ்நாளின் பெரும்பாகத்தைக் கல்விக்கும், கலை இலக்கியத் துறைக்கும் செலவிட்ட அமரர் சண்முக சுந்தரம் அவர்களின் உணர்வில் முனைப்பாக நின்ற அம்சம் ஈழத்தின் — சிறப்பாக யாழ்ப்பாணப் பிரதேசத்தின் — பண்பாட்டம்சங்களை உலகறியச் செய்யவேண்டுமென்ற ஆர்வமேயாகும். அவர் எழுதிய இருபதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களிலும் இதனை அவதானிக்கலாம். இறுதி நாளில் அவர் தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் சிறப்பு ஆய்வாளராகக் கௌரவம் பெற்று நிகழ்த்திவந்த ஆய்வும் (யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் கலைகள்) இதனையே புலப்படுத்தி நிற்கிறது. அமரரின் இவ்வுணர்வும் பணிகளும் எதிர்காலத் தமிழியல் ஆய்வில் உரிய கவனத்தைப் பெறும் என்பதற்கு ஐயமில்லை.

ஊனுடம்பு மறையலாம், ஆனால் புகழுடம்பு மறையவில்லை. அமரர் திரு. த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் தமது எழுத்துக்கள் மூலம் எம்மோடு வாழ்ந்துகொண்டே இருக்கிறார்.

சிந்தனைத் துளிகள் :

ஔவா தன் பசுவின் கன்றை ஏர் வைத்து வயலில் உழவு பழக்குவித்தார்..... அவ்வழியால் வழிப்போக்கர் ஒருவர் வந்தார். கடம்பூருக்கு வழி எது? என்றார். மாட்டிலே கவனம் செலுத்தியவர் இடம்பூணி என்னுவின என்று என்றார். அதாவது இடது பக்கத்தில் பூட்டப் பட்ட நல்ல எருது என்மாட்டின் கன்று என்பது பொருள். தன் மாட்டின் பெருமையில் மயங்கி இருந்தவர் காதினிலே 'கடம்பூருக்கு வழி எது?' என்ற வினா 'இடம்பூணி யார் எருது' என்பது போன்று ஒலித்தது போலும்.

திரு. வே. தியாகராசா
மாவிட்டபுரம்

ஆழ்ந்த சிந்தனையாளனும் அந்தரங்கக் காட்சியாளனும்

மாவையம் பதியிலே சைவ ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்டு விளங்கித் திரு. தம்பு ஆசிரியர் அவர்கட்கும் அவர் மனைவியார் அன்னப்பிள்ளை அம்மையாருக்கும் தவப்பயராய்க் கிடைத்த குலக் கொழுந்து திரு. சண்முகசுந்தரனார் அவர்கள். அவரைத் 'தசம்' என அன்பர்கள் அழைப்பர். அவர்கள் இளமைக் கல்வியை இனிது முடித்து இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தில் B. A. பட்டமும் பெற்றுப் பேராசிரியர்கள் பலரின் பெருமதிப்பையும் பெற்றுப் புகழுடன் விளங்கினார்; தமிழ் மொழிப்பற்று அவரைப் பெரிதும் பற்றிக்கொண்டது. இளமையிலே எழுத்தாற்றல் மிக்கவராய்த் திகழ்ந்தார். தினகரன் பத்திரிகை நிறுவனம் அவரைப் பெரிதும் ஈர்த்தது; சில ஆண்டுகள் அங்கு நற்பணி புரிந்தார். பத்திரிகாதர்மத்தைப் பேணி வளர்த்தார். நிறுவனத்தாரின் நன்மதிப்பையும் பெற்றார். அவர் அங்கு பெற்ற பலதிறப்பட்ட அநுபவம் அன்னரின் பிற்கால எழுத்துலக வாழ்க்கைக்குப் பேருதவி புரிந்தது;

அவரின் எழுத்தாற்றலையும், அறிவுத்திறனையும், செந்தமிழ்ச் சிறப்பு நடையையும் கண்டு ஆசிரிய உலகம் அவரைப் பெரிதும் கவர்ந்தது. அவரே சிறப்புமிக்க நல்லாசிரியர் குடும்பத்தில் விளங்குபவர், 1950ஆம் ஆண்டு தொடங்கித் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி திரு. தெ. து. ஜயரத்தினம் அவர்களின் தலைமையில் எழுச்சி நடைபோடத் தொடங்கியது. இலங்கையின் பல்வேறு பாகங்களிலுமிருந்து மாணவர்களின் வருகை பெருகிக்கொண்டேயிருந்தது. இடவசதிகளை ஒருவாறு ஏற்படுத்திகொண்டாலும் ஆசிரியர்களின் பற்றாக்குறை இருந்துகொண்டே வந்தது. பல்வேறு பணிகளில் ஈடுபட்டுப் புகழுடன் திகழ்ந்த இளம் பட்டதாரிகளைத் தீவிர முயற்சி செய்து பெற்றுக்கொண்டோம். அவ்வாறு பெற்றுக்கொண்டவர்களில் ஒருவர் தான் திரு. தசம் அவர்கள். உதவி ஆசிரியராய், உப அதிபராய் ஈற்றில் அதிபராய் அமர்ந்து உயர்தர மாணவர்களுக்குத் தமிழ், சரித்திரம், ஆங்கிலம் முதலிய பாடங்களைக் கற்பித்ததோடமையாது

மகாஜனாவின் பல்துறை வளர்ச்சிகளிலும் பெரும் பங்கு கொண்டார். மாணவர்களின் திறமைகளையும், நாட்டங்களையும் நன்கறிந்து அவர்களை அவ்வவ் வழிகளில் ஈடுபடச் செய்தும் ஊக்குவித்தும் பெருவெற்றி கண்டார். அவரின் மாணவர்கள் பலர் பிரபல எழுத்தாளர்களாகவும், கவிஞர்களாகவும், பேச்சாளர்களாகவும், நடிகர்களாகவும் விளங்குகின்றார்கள்.

திரு. தசத்தின் தனிச்சிறப்பு நல்லாசிரியனாகவும், சிறந்த இலக்கியப் பல்துறை எழுத்தாளனாகவும் விளங்கியதே. அவ்வாறு விளங்குவதற்கு மூலகாரணர்களாய் இருந்தவர்களுள் இருவரைச் சிறப்பாகக் கூறலாம். பல்கலைக் கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை அவர்களும், யாழ்ப்பாணத்துப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனுமாவார். இவர்களின் வழிகாட்டல் அவர்களின் வாழ்க்கையில் கிடைத்த பெரும்பேறு. இதுவரையில் 26 நூல்களைத் தந்துள்ளார்கள்: “வாழ்வு பெற்ற வல்லியும்” “கலையருவி கணபதிப்பிள்ளையும்” இவங்கைச் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்ற நூல்கள்; மக்கள்கலை பற்றி விரிவான ஆய்வு நடத்தியுள்ளார். அவரின் சிறந்த ஆய்வுக்காகத் தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகமும் புலமைப் பரிசில் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது. சமயப் பற்றும் அவரை விட்டுவிடவில்லை. ஆடல்வல்லான் திருக்குமரன்மேல் பாடல்களும், நூல்களும் தந்துள்ளார்கள். இறுதி மூச்சில் எழுந்தநூல் ‘வள்ளிதிருமண வேட்டைத்திருவிழாப் பாடல்’. வள்ளிதிருமண மென்பது உயிர் இறையோடு அத்துவிதமாதலைக் குறிக்கின்றது.

தன் அன்புக்குரிய ஆசிரியை ஞானசக்தியின் கரம்பற்றி அரியபிள்ளைகள் ஐவரைப் பெற்று மகிழ்ந்தார்கள். குலம்விளங்க பெற்றெடுத்த முதற்பிள்ளை ஆண்பிள்ளை. நல்வேளை பார்த்து நாமகரணம் சூட்டத் தன் அன்புக்குரிய பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் அவர்களை நாடினார். பிள்ளைக்கு அருள்முருகனார் என்று நாமகரணம் சூட்டி மகிழ்ந்தனர் கல்விகற்றுத்தேறி வெளிநாடு சென்று தன் குடும்பத்தாரைக் குறைவின்றி வாழவைக்க பல ஆண்டுகள் அயராது உழைத்து வந்தார். தன் உடன்பிறந்தார்கள் கல்வி விருத்திக்கும் பங்கம் ஏற்படாதிருக்க உறுதுணை புரிந்தார். குடும்பக்கஷ்ட நிலை நீங்கத்தொடங்கியது. சிறிது மன ஆறுதலுடன் ஊருக்குத் திரும்பினார். அவருக்குத் திருமணம் செய்து வைக்கப் பெற்றோர் விரும்பினார். மானிப்பாயில் வசிக்கும் சின்னத்துரை அவர்களின் அன்புமகள் செல்வி ராஜகாவைத் திருமணப் பதிவு செய்து கொண்டார். திரும்பவும் மூத்தமகனார் வெளிநாடு செல்வதைத் தந்தையார் விரும்பவில்லை

இரண்டாவதாகவும் ஆண்மகளைப்பெற்று மகிழ்ந்தார்கள்: இவருக்குத் தந்தைவழிக்குலப் பெயர் சிவதம்பு என நாமம் சூட்டினார்; இளமைக் கல்வி கற்றுத் தேறி, கட்டுப்பெத்தை தொழில் நுட்ப கல்லூரியில் பட்டமும் பெற்றுத் தொழில் நுட்பவல்லு நராக ஓமானில் பணிபுரிந்து வருகின்றார். இளைய சகோதர, சகோதரிகளின் கல்வி விருத்திக்கும் உறுதுணையாயிருந்து வருகின்றார்; குடும்பநிலை விருத்தியடைந்து வருவது மகிழ்ச்சிக்கரிய தொன்று;

குடும்பத்தின் சிறப்புக்குப் பெண்பிள்ளைகள் அருமைப்பாடுடையவர்கள். அவர்களுக்கு மூன்றாவதாகப் பிறந்தபிள்ளை பெண்பிள்ளை. அருள்மங்கை என மங்களப் பெயர் சூட்டி மகிழ்ந்தார்கள். கல்வி கற்றுத் தேறித் தொழிற் கல்வியும் கற்றுச் சிறந்து விளங்கினார். மணப்பருவம் எய்தியது கண்டு திருமணமும் செய்து வைத்தார்கள். மணமகனார் பருத்தித்துறையைப் பதியாகக் கொண்ட மாணிக்கத் தியாகராசா அவர்களின் புதல்வன் மதனசேனராசா அவர்கள் ஆவர். குடும்பத்துக்கு வாய்த்த சிறந்த மருமகனார். இவங்கை அரசினர் தொலைபேசிக் கந்தோரிற் பல ஆண்டுகள் பணிபுரிந்து பின் தென் அராபியா சென்று அங்கும் அரசினர் தொலைபேசிக் கந்தோரில் நற்பணி புரிந்து வருகின்றார்கள். திருமணமும் மிகச் சிறப்பாக நிகழ்ந்தது. சில நாட்களின் பின் இருவரும் தென் அராபியாவுக்குச் சென்றார்கள். மகப்பேறு காரணமாக அருள்மங்கையார் நாடு திரும்பினார். சுபவேளையில் மகப்பேறும் நிகழ்ந்தது. பூரணசந்திரனைப் போல அழகிய பெண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார்கள். துரதிஷ்டவசமாகப் பிள்ளை நீண்டகாலம் சிவிக்கவில்லை. பேரப்பிள்ளை பிறந்ததும் திரு. தசம் அவர்கள் மகிழ்ச்சி வெள்ளத்தில் திளைத்தார். திடீர் இழப்பின் காரணமாகத் துக்கசாகரத்துள் மூழ்கினார். இத் திடீர் மாற்றம் உடம்பின் நிலையைப் பெரிதும் பாதித்துவிட்டது. கணவனாருடன், அருள்மங்கையார் மனமுடைந்த நிலையில் திருமபவும் தென் அராபியாவுக்குச் சென்றுவிட்டார். சில நாட்களின் பின் தந்தையாரின் பேரிழப்புச் செய்தியும் அவர்களைச் சென்றடைந்தது. பணியால் விழுந்தவனை மாடு ஏறி மிதித்ததுபோல அடுக்கடுக்காகத் துன்பநிலைகள் தொடர்கின்றன. தேறிவாழ ஆண்டவன் அருள்புரிவானாக.

அடுத்தபிள்ளை ஆண்பிள்ளை. இவருக்குத் தாய்வழிப் பெயர் கதிர்காமசேகரென நாமகரணம் சூட்டி மகிழ்ந்தார்கள். பகல்வி யிற் சிறந்து தேறி, சர்வகலாசாலை சென்று, தந்தையைப்போல

கலைகள் கற்று மருத்துவத் துறையில் பட்டமும் பெற்று அநு ராதபுரி அரசினர் வைத்தியசாலையில் அரும்பணி புரிந்தார். நாட்டுநிலை அவரைச் சம்பியா செல்ல வைத்தது. அங்கும் அரசினர் வைத்தியசாலையில் அரும்பணி புரிந்து வருகிறார். வைத்தியத்துறையில் நிபுணத்துவம் பெற்று விளங்க ஆண்டவன் அருள்புரிவானாக;

அடுத்தபிள்ளை பெண்பிள்ளை. ஐந்தாவது பிள்ளை பெண்பிள்ளையாகப் பெற்றெடுப்பது கெஞ்சினாலும் கிடையாதென்று கூறுவர். சூடும்பத்தில் ஐந்தாவது பெண்பிள்ளையாகப் பிறக்கும் பிள்ளை அதிஷ்டப்பிள்ளைதான். அவருக்கு அருட்செல்வி என்று திருநாமமும் சூட்டி மகிழ்ந்தார்கள். பெண்பிள்ளைகள் இருவருக்கும் வாழ்க்கைக்குத் தேவையான கல்வியைப் பெறும் பொருட்டு அவர்களை ஊக்குவித்து வந்தார்கள். அருட்செல்வியும் மனையில், தையற்கலைகளில் சிறந்து விளங்குகின்றார். மூத்த மகனார் அருள்முருகனரும், இளைய மகளார் அருட்செல்வியுமே தந்தையார் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது அவர் அருகிருந்து அரும்பணிகள் ஆற்றியவர்கள். வெளிநாடுகளில் பணிபுரிந்து கொண்டிருக்கும் பிள்ளைகளுடன் எவ்வளவு முயன்றும் தொடர்புகொள்ள முடியவில்லை. பத்து நாட்களின் பின் தந்தையாரின் மரணச் செய்திகேட்டுப் பறந்தோடி வந்தார்கள். அப்பா, அப்பா எங்கேயென்று எவர் மனத்தையும் கலங்க வைக்கும் முறையில் அலறித் துடித்தார்கள். அப்பா இருந்தெழுதும் கதிரையையும், சாய்மணைக் கட்டிலையும் கட்டிப்பிடித்துக் கதறினார்கள். அழுது புலம்பும் அம்மாவையும், அண்ணாவையும், தங்கையையும் சாந்திப்படுத்த அவர்கள் வருகை அரும்புந்தாகட்டும்.

தெல்லிப்பிள்ளை மருத்துவ மனையில் திரு. தசம் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த காலத்தில் வைத்தியர்களும், வைத்திய நிபுணர்களும் மிகுந்த சிரத்தையோடு சிகிச்சை செய்து வந்தார்கள். வைத்திய நிபுணர் திருமதி நாகேந்திரா அவர்களின் அயராது சேவை குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் திரு. தசம் அவர்களின் சிறந்த மாணவி. ஒரு நாள் அவர் உடல் நிலையையும், நோயையும் தெளிவாக அறிந்து கொள்ளப் பரிசோதனைகள் செய்தார்கள். சத்திர சிகிச்சை பற்றியும் கலந்துரையாடல் நிகழ்ந்தது. ஈற்றில் திரு. தசம் அவர்கள் மருத்துவத் துறையிலும் வல்லவர் என்று கூறிச் சென்றார்கள்; பல கலைகளையும் பயின்றமை புலனாகிறது; மருத்துவமனையில் கடும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்த

காலத்திலும் அன்றின் பொறிபுலன் செயல்களைச் சிறிதும் இழக்கவில்லை; கூர்த்தமதியும் பிரகாசித்துக் கொண்டிருந்தது; தெளிந்த சிந்தனையில் மாறுதல் சிறிதும் தென்படவில்லை; இது ஓர் அபூர்வநிலை. பல விஷயங்கள் பற்றி என்னுடன் மனம் திறந்து பேசுவார். மருத்துவமனையில் இருந்தபோது தவறாது செய்யும் படி என்னிடம் சொல்லிவைத்தவற்றைக் கூறவிரும்புகிறேன்!

“ V. T., இன்று என்னை என் வீட்டுக்குக் கொண்டுவருகிறீர்கள். மருத்துவ நிபுணர்கள் என் நோயைக் குணப்படுத்துவார்கள் என்று ஏமாறாதீர்கள். அவர்கள் சிரத்தையோடு சிகிச்சை செய்தாலும் நோய் நீங்காது. என் வீட்டு மண்மேல் என் உயிர் நீங்கட்டும். அதையே நான் விரும்புவது; உயிர் நீங்கியதும் உடல் நீராட்டிப் புத்தாடை உடுத்தி விளக்கேற்றி வைப்புகள். பிள்ளைகளின் வரவை எண்ணி என் உடலுக்குப் பாதுகாப்புச் செய்வீக்கவேண்டாம். மரணக் கிரியைகளும் செய்வீக்க வேண்டாம். ஓமக்கிரியைகள் பழந்தமிழர் கிரியைகள் அல்ல. இருந்தாலும் இக்காலத்தில் கிரியைகள் செய்பவர்களிடம் எனக்கு நம்பிக்கையில்லை. உயிரின் போக்கை அவர்களால் நிர்ணயிக்க முடியாது. உயிரின் போக்கை நிர்ணயிப்பவன் ஒருவனே; வினைப்பயனைத் தருபவன் அவனே தான். பறைமுழக்கம் செய்தாலும் சரி; விட்டாலும் சரி; தமிழ்மறை பன்னிரண்டு திருமுறைகளையும் அருணகிரிநாதர் அருட்பாக்களையும் தவறாது பாடி அலங்கரியுங்கள். அவைகளே உயிருக்கு உற்றதுணை. இந்த அலங்காரத்துடன் மலர் தூவி இறுதி யாத்திரைக்கு எடுத்துச் செல்லுங்கள். ‘வாழ்வாவது மாயம் மண்ணாவது திண்ணம்’ என்று பாடி வைத்திருக்கிறீர்கள். ஆதலால் என் உடல் மண்ணோடு மண்ணாய்ச் சேரும் பொருட்டு ஆழப் புதைத்து வைப்புகள். நெருப்பில் உடலை இடவேண்டாம். கல்வெட்டும் வேண்டிய தில்லை.” எனக்குக் கூறியவற்றையெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டு நின்றவர்களை நிமிர்ந்து பார்த்தேன். என்ன நடந்துவிட்டது? ஏன் இப்படியெல்லாம் கூறுகின்றார்? என்று, அருகில் நின்ற அவரின் அன்பு மனைவியும், அருமை மகளும் கதறியழுதார்கள். அவை ஆழ்ந்த சிந்தனையில் கண்ட அந்தரங்கக் காட்சிபோலும்! கூறியபடி தொழிற்பட முயற்சித்தோம்.

வேலைப்பழு காரணமாக அதிபர் பதவியில் நின்றும் ஓய்வு பெடுத்தவர், ஓய்ந்திருக்கவில்லை. எழுதுவதிலே இன்பம் கண்டவர் எழுதாதிருக்க அவரால் முடியவில்லை. எழுது கதிரையுண்டு. சாய்ந்து சிந்திக்கச் சாய்மணைக் கதிரையுண்டு. அவர் வீட்டுக்குச்

செல்பவர்கள் இவ்விரண்டிலொன்றில். செயற்பட்டுக் கொண் டிருப்பதைக் காணலாம். உடலின் களைப்பு நீங்க, பகல் நேரமா யினும் சிறுபொழுது துயில் கொள்வார். கற்க, உரையாட, ஆய்வு செய்ய வருபவர்கள் அவரின் சிறு துயிலையும் கலைத்து விடுவார்கள். நாள்தோறும் இவர் செய்யும் செயல்களில் ஒழுங் குண்டு. பிற்பகல் ஐந்து மணியானால் அவரை அவர் வீட்டில் காணமுடியாது. ஒரு சிறுநூலாப் போட்டு முருகன் ஆலய வீதி வலம் வந்து, V. I. யின் வீட்டில் அவருக்கெனப் போடப்பட்டிருக்கும் பிரம்புக் கதிரையில் அமர்ந்து விடுவார்; சிறுபிள்ளைகள் வருத்தம் தொட்டு, சைவ சித்தாந்தம் இறுதியாகப் பல துறைகளில் கலந்துரையாடுவோம். கலந்துரையாடலில் இன்பம் கண்ட எங்களுக்கு நேரம் போவது தெரிவதில்லை. இராப்போசனத்துக்கு நேரமாகிவிட்டால் அவரின் அன்புக்குரிய 'யோன்பிள்ளை' நாற்காற் பாய்ச்சலில் பாய்ந்துவந்து அவர்மேல் துள்ளி விளையாடும். அவர் அதன் தலையைத் தடவிக்கொடுத்து "போடா விட்டுக்கு நான் வருகிறேன்" என்பார். அவரை அழைத்துச் செல்லும் வரையும் அது துள்ளிக்கொண்டே நிற்கும். அது கண்டு "சரி வா போவோம்" என்று எழுந்து செல்ல அது அவரைப் பின் தொடரும். மிருகங்கள், பறவைகள், மரம், செடி, கொடிகள் மேல் பற்றுள்ளவர். பல்லி சொல், காகம் கரைதல், ஆந்தை உறுமல் முதலியவற்றின் தொனிகள் கேட்டுப் பலன்களும் சொல்வார். சிறு பிள்ளைகளைப்பற்றிப் பேசும்போது எங்கள் பேரப்பிள்ளை ஜயனியை ஒருபொழுதும் மறவார்; பிள்ளைகள் மேல் அன்பு பூண்டவர். அவர்களுக்கு நோய் ஏற்பட்டுவிட்டால் அதைத் தாங்க மாட்டாதவர்; செய்யவேண்டிய சிகிச்சைகளும் உடன் கூறுவார். சிறு பிள்ளைகளுக்கு ஒருபொழுதும் தகரங்களில் அடைக்கப்பட்ட உணவுகள் கொடுக்கக்கூடாது என்பார். "என் அன்புக்குப் பாத்திரமான என் பேரப்பிள்ளையைத் தூக்கி மகிழ் எண்ணினேன். நான் கொடுத்தது வைக்கவில்லை. அது மின்னல் போல் மறைந்துவிட்டது" என்று கண்கள் நீர் ததுமபக் கூறுவார். தந்த பிள்ளையை ஆண்டவன் பறித்து விட்டாரே என்று சிறு பிள்ளையைப்போல் தேம்பித் தேம்பி அழுவார். பசுவின் மேல் மிகுந்த பற்றுடையவர். இளமைதொட்டு அவரால் வளர்க்கப்பட்ட பசுவொன்றுண்டு. தீனி போடத் தாமதித்துவிட்டால் கதறும். அவர் அதன் அருகில் சென்று தடவிக் கொடுப்பார். அதன் பால் கறக்க அவர் சென்றுவிட்டால் அது பாலை நிரம்பச் சொரிந்து கொடுக்கும். இப்படி அவர் எல்லா உயிர்கள் மேலும் அன்பு பூண்டவர்.

அரசியல் பேசுவோம்; கருத்து வேற்றுமை எழும்; விளக்கங்கள் கூறித்தொடர்வோம். முன்பு நான்கூறியதுபோல் மருத்துவத்துறையிலும் அறிவு, அநுபவம் மிக்கவர்; அவர் மகனாகத் திரீகாமசேகரம் மருத்துவத்துறையில் பட்டம் பெற்றவர்; அவர் அறிவை அறியக் கேள்விகள் பல கேட்பார். நோய்கள் அதன் குணம் குறி அறிந்து சிகிச்சைக்குரிய மருந்து வகைகளும் கூறுவர். மூலிகைகள், வேர்கள், இலைகள் முதலியனவற்றின் சிறப்புத் தன்மைகளும் கூறுவர்.

சாதக ஏட்டுச் சுவடிகள் பார்த்துப் பலன்களும் கூறுவார். கை ரேகைகளைப்பார்த்து நிகழ இருப்பதையும் கூறுவார். இசை, இசைக்கருவிகளின் சஞ்சாரம் அபாரம். இலக்கிய அறிவு, சமய அறிவு நிரம்பப் பெற்றவர். வலங்கைமான், தண்டபாணிதேசிகர், பத்மநாதன் முதலியவர்களில் பேரபிமானம் கொண்டவர்.

ஒரு நாள் ஐந்துமணியளவில் வழமையான சுற்றுலா மூடித் துக்கொண்டு, கையில் ஒரு பார்சலுடன் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்தார். அன்று திருமூலர் திருமந்திரம் பற்றிப் பேச்சு எழுந்தது. திருமூலர் வரலாறு, நவயோகிகள், திருமந்திர நூற்சிறப்பு, அட்டசித்திகள், சிறப்பாகக் கூடுவிட்டுக் கூடுபாயும் ஆற்றல் முதலியவற்றைப்பற்றிப் பேசினோம். உங்களிடம் திருமந்திரநூல், மூலநூல்மாதீரம் இருப்பதாகக் கூறினீர்கள். இந்தாருங்கள் என்று கையில் வைத்திருந்த பார்சலை என்னிடம் தந்தார். சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக்கழகத்தார் வெளியிட்ட உரையுடன் கூடிய திருமந்திர நூலின் இரண்டு பாகங்களும் அதில் இருந்தன; உரையிருந்தாலும் எப்படியும் அதனைச் சிறந்த ஆசானிடம் ஐயம் திரிபு அறக்கற்க வேண்டும் என்று சொல்லி அடுத்த முறை தஞ்சாவூர் சென்று திரும்பும்போது உரையுடன் கூடிய திருக்கோவையாரும் பெற்று வருகிறேன் என்றார்.

பலவற்றைச் சிந்தித்துச் செயற்படவும் முயற்சித்தோம். எல்லாம் ஒரு நொடிப்பொழுதில் காற்றாய்ப் பறந்துவிட்டன. என் உடன்பிறந்தானே இழந்த நிலையாயிற்று. நேற்றிருந்தான் இன்றில்லை. என்செய்வோம்.

எங்களிடம் கூறியபடி 30-7-86 அன்று அவரை அவர் வீட்டுக்குக் கொண்டு சென்றோம். பெருமகிழ்ச்சி பொங்க வீட்டைத் திரும்பத்திரும்பப் பார்த்துச் சாந்தமடைந்தவர்போல் மூத்த மகனரை அன்புததும்ப அழைத்து அவரின் முகத்தை இருகரங்களாலும் தடவி, மகனே என்சிரைசைத் தூக்கி உன்மடி மீது

அமர்த்திக்கொள் என்றதும் இருவர் உள்ளங்களும் மாறி மாறிக் கரைந்துகொண்டன. அருகில் நின்ற அன்புமனையாலேயும் செல்வமகனையும் இருகரங்களாலும் பற்றிக் கொண்டனர். என்னே கணவன், மனைவி, பிள்ளைகள் பாசபந்தம். கூர்த்தமதியுடன் பிர காசித்தார்;

வெகுநேரம் சென்றபின் மகனாரைப் பார்த்து "அப்பு என்னை இதுவரை சுமந்தது போதும் என்னைப் படுக்கையில் அமர்த்திவிடு என்றார். பின் மூவரையும் அருகணைத்துக் கண்களில் நீர்த்ததும் ப "இனி உங்களுக்கு ஆய்க்கினை தரமாட்டேன். சாப்பிட்டு விட்டுப் படுக்கைக்குச் செல்லுங்கள்" என்று கூறித் துயில்கொண்டார். எல்லாவற்றையும் பார்த்துக்கொண்டு நானும் அருகில் தான் தின்றேன்; ஏதும் அன்றிரவு நடைபெறும் என்று ஒருவரும் எண்ணவில்லை; அருகில் இருந்தவர்களும் அயர்ந்துவிட்டார்கள். பிராரத்த வினையும் அருபவித்து கழிந்துவிட்டது. அமைதியாக மீளாத்தயில் கொண்டார். அருங்கலைக் கட்டுனையும், ஆழ்ந்க சிந்தனையாளனையும் அந்தரங்கக் காட்சியாளனையும் இழந்துவிட்டோம்! இனிக்காண்போமோ?

நீண்ட நாற்பது ஆண்டுகள் இலக்கிய உலகில் சஞ்சரித்து நாடகங்களையும், நாவல்களையும், கதைகளையும், கட்டுரைகளையும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும், சமயக் கட்டுரைகளையும், விமர்சனங்களையும் எழுதி, எழுதி வாசகர்களை மகிழ்வித்த கையும், வாடுவெலியில் நற்சிந்தனையில் ஒலித்த இனிய ஓசையும் ஓய்வெடுத்துக்கொண்டன. இருந்தும் அவரின் நன்மாணவ எழுத்தாளர்களுக்கூடாக அவர்களின் எழுத்தலங்காரங்களைக் கண்டு மகிழ்வோமாக.

"தசம்" அவர்களின் ஆண்மா சாந்தியடையப் பிரார்த்திப்போமாக;

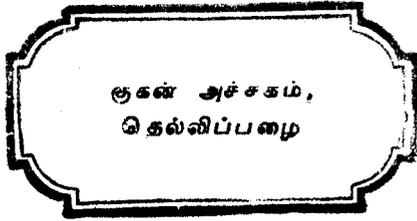
சாந்தி! சாந்தி!! சாந்தி!!!

ந ன் றி

அமரர் திரு: த. சண்முகசுந்தரம் அவர்கள் நோய் வாய்ப்பட்டுத் தெல்லிப்பழை கூட்டுறவு மருத்துவமனையில் இருந்த காலத்தில் சிறப்புத்துறை மருத்துவர்கள் முதல் அவர்கள் உதவியாளர்வரை அனைவரும் மிகுந்த சிரத்தையோடு சிகிச்சை செய்தனர். அவர்களுக்கு எமது நன்றி. மருத்துவமனையில் அவருக்கு வேண்டிய வற்றையெல்லாம் இரவு பகலாகச் செய்து உதவியவர்கள் பலர்: கண்ணன், ஜனந்தரன், தனம், மனோ, கிச்சி, தர்மராசா, துரைசிங்க மாமா, விஜயா, நாதன்..... என்று அன்புக்குரியோர் செய்த பணிகள் மறத்தற்கரியன: உற்றார், உறவினர், பெரியோர், நண்பர்கள் பல வழிகளிலும் உதவி புரிந்தனர். அவர்களுக்கு எம் பணிவான நன்றி. பத்திரிகையாளர்கள், கட்டுரை யாளர்கள், அஞ்சலி உரையும் செய்தியும் வழங்கியோர் மலர் வெளியீட்டில் உதவியோர் அனைவர்க்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றி;

திரு. தசம் அவர்களுடைய நூல்கள் அனைத்தையும் வெளியிட்டுதவிய குகன் அச்சக முதல்வர் திரு. நவ ரத்தினம் அவர்கள் மிகக் குறுகிய காலத்தில் இம் மல ரையும் வெளியிட்டு உதவினார்; அவர்களுக்கு எமது இதயங்கலந்த நன்றி.

இன்னும் பல வகையிலும் உதவிய அனைவர்க்கும் எமது நன்றி உரியது;

குகன் அச்சகம்,
தெல்விப்பழை

